

เศรษฐศาสตร์และวารสารทางเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์

ในสมัยโบราณมนุษย์มีความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตอย่างง่าย ๆ ประชากรมีจำนวนน้อย ทรัพยากรมีจำนวนมาก ความต้องการที่สำคัญมีเพียงปัจจัย 4 คือ อาหาร ที่อยู่ เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ซึ่งคนในครอบครัวผลิตขึ้นใช้เอง และอาจมีการแลกเปลี่ยนกันบ้างระหว่างครอบครัวที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ต่อมาเมื่อสังคมขยายตัวกว้างขวางขึ้น จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความต้องการของประชาชนเริ่มเปลี่ยนจากปัจจัย 4 มาเป็นความต้องการที่ไม่รู้จักจบสิ้น ได้แก่ ความต้องการสิ่งที่จำเป็นแก่การดำรงชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมนุษย์อาจไม่ได้รับการตอบสนองเสมอไป ทั้งนี้เพราะทรัพยากรที่มีอยู่ในโลกมีจำนวนจำกัด และกระจุกกระจายอยู่ตามที่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน จึงทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจขึ้น ดังนั้นมนุษย์จึงต้องพยายามแสวงหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้เพื่อให้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่สามารถสนองความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และแบ่งปันหรือจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มนุษย์ได้บริโภคอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้มนุษย์สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติสุข วิธีการแก้ปัญหาเศรษฐกิจดังกล่าวนี้เองคือวิชาเศรษฐศาสตร์

ความหมายของเศรษฐศาสตร์

สังคมศาสตร์ เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่อยู่ในสังคม ภายใต้กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เหมือนกันเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน (ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย, ใน หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เล่มที่ 1 2525: 6) ดังนั้นจึงเป็นวิชาที่มีขอบเขตกว้างขวางและประกอบด้วยสาขาวิชาต่าง ๆ มากมาย เศรษฐศาสตร์เป็นแขนงวิชาหนึ่งของสังคมศาสตร์ (Chase 1956: 20; MacKenzie, ed. 1966: 1; UNESCO 1970: 275; White, et al. 1967: 3) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในด้านการผลิต การบริโภค การวิภาค และการแลกเปลี่ยนเป็นสำคัญ

คำว่า "เศรษฐศาสตร์" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า ECONOMICS ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำคือ "Oikos" หมายถึงบ้าน (House) กับ "Nemein" หมายถึงการจัดการ (To manage) ดังนั้นความหมายเดิมของวิชาเศรษฐศาสตร์จึงหมายถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการครอบครัว (Household management) (Webster 1957: 574) ในปัจจุบันความหมายของวิชานี้ได้ขยายตัวกว้างขวางกว่าการจัดการในครอบครัว โดยคลุมไปถึงสังคมของประเทศและของโลกตามวิวัฒนาการของเศรษฐกิจ ความหมายของเศรษฐศาสตร์จึงได้รับการต่อเติมเสริมแต่งจากนักเศรษฐศาสตร์แต่ละยุคแต่ละสมัย ดังเช่น

ลีโอเนล ร็อบบินส์ (Lionel Robbins) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เศรษฐศาสตร์คือศาสตร์ที่ศึกษาถึงการเลือกหาหนทางที่จะใช้ปัจจัยการผลิตอันมีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่มีอยู่อย่างมากมายนับไม่ถ้วน (1949: 16)

อัลเฟรด มาร์แชล (Alfred Marshall) กล่าวว่าเศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ช่วยการดำรงชีวิตตามปกติของมนุษย์ โดยศึกษาถึงการกระทำของสังคมและส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดที่สุดกับการบรรลุถึงความอยู่ดีกินดีและการใช้วัสดุปัจจัยเพื่อการอยู่ดีกินดี (1962: 1)

พอล เอ. แซมมวลสัน (Paul A. Samuelson) ได้ให้คำนิยามว่าเศรษฐศาสตร์คือการศึกษาวิธีการที่มนุษย์และสังคม จะโดยมีการใช้เงินหรือไม่ก็ตามเลือกใช้ทรัพยากรการผลิตอันมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งอาจนำทรัพยากรนี้ไปใช้อย่างอื่นได้หลายอย่าง เพื่อผลิตสินค้าต่าง ๆ และจำหน่ายแจกสินค้าเหล่านั้นไปยังประชาชนและกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมเพื่อการบริโภคทั้งในปัจจุบันและอนาคต (1976: 3)

จากคำจำกัดความต่าง ๆ ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า เศรษฐศาสตร์คือศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์และสังคม เลือกใช้วิธีการในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดมาผลิตสินค้าและบริการเพื่อบำบัดความต้องการ และหาทางที่จะจำแนกแจกจ่ายสินค้าและบริการที่ผลิตไปยังประชาชนทั่วไป (จรินทร์ เทศวานิช 2522: 3)

ประวัติความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์

การศึกษาเรื่องการเงินที่อยู่ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว นักปราชญ์ในสมัยนั้นพยายาม สอดแทรกแนวความคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ลงในข้อเขียนหรือผลงานของตน เช่น เพลโต (Plato) หรือแม้แต่ในคำสอนของศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ ก็เช่นกัน อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเหล่านั้นยังไม่อาจถือเป็นทฤษฎีหรือหลักเกณฑ์ที่จะใช้วิเคราะห์และวินิจฉัยเหตุผล เกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างสมบูรณ์ จนมาถึงคริสต์ศตวรรษที่ 13-16 ซึ่งเป็นสมัยที่การค้าทางยุโรปได้เจริญขึ้นอย่างมาก ประชาชนและนักธุรกิจในเมืองที่เป็นศูนย์กลาง การค้าเริ่มมีความเห็นว่าการค้าขายที่จะนำความมั่งคั่งมาสู่ประเทศใดนั้นจะต้องหาทางส่งสินค้า ออกให้มั่งคั่งมากกว่าการซื้อสินค้าเข้า นั่นคือการค้าจะต้องได้เปรียบอยู่เสมอ แนวความคิดนี้ ได้กลายเป็นลัทธิทางเศรษฐกิจ เรียกว่า "ลัทธิพาณิชย์นิยม" (Mercantilism) ซึ่งนโยบาย การค้าตามลัทธิดังกล่าวสามารถสรุปได้โดยย่อดังนี้

1. พยายามส่งออกให้มากกว่าการนำเข้า
2. มุ่งส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรม เพราะมีราคาสูง
3. พยายามให้รัฐบาลเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้านการค้าโดยอาศัยอำนาจของรัฐบาลในการหาตลาดต่างประเทศ
4. พยายามกดค่าจ้างให้ต่ำ เพื่อต้นทุนการผลิตจะต่ำ ทำให้ได้กำไรมาก
5. พยายามล่าอาณานิคม

ลัทธิพาณิชย์นิยมนี้เป็นที่นิยมกันเรื่อยมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 18 จึงค่อย ๆ เสื่อม ความนิยมลง ทั้งนี้เพราะการค้าที่มุ่งเอาเปรียบและต้องการรักษาผลประโยชน์ของตนแต่เพียง ฝ่ายเดียวอยู่เสมอ นั้น ขัดกับหลักการค้า โดยทั่วไปที่ว่าประเทศคู่ค้าจะต้องได้รับผลประโยชน์ ซึ่งกันและกัน การค้าจึงจะดำเนินต่อไปได้

ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 นี้เอง อדם สมิท (Adam Smith, 1723-1790) นักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอตแลนด์ ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่ได้วางรากฐานของวิชานี้ ได้เขียนหนังสือชื่อ An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations (ตีพิมพ์ครั้งแรกปี ค.ศ. 1776) ซึ่งถือเป็นตำราเศรษฐศาสตร์เล่มแรกของโลก หนังสือเล่มนี้ ได้รวบรวมเอาข้อเท็จจริงและข้อปฏิบัติที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ และชี้ให้เห็นว่าอะไรคือความ

มั่งคั่งของประเทศ พร้อมทั้งได้หยิบยกเอาลัทธิพาณิชย์นิยม ซึ่ง เขามีความขัดแย้งมาก ขึ้นมาพิจารณา
อดัม สมิธ ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดที่ว่าความมั่งคั่งของประเทศมาจากการค้าที่ได้เปรียบ และ
ได้เสนอความคิดในเรื่องหลักการแบ่งงานกันทำ (Division of Labour) ตามความถนัด
โดยเชื่อว่าหากรัฐไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ให้ประชาชนทุกคนมีเสรีภาพ
ในการผลิตและการบริโภคภายในกรอบของกฎหมาย และจริยธรรมที่เรียกว่าเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม
(Laissez-faire) แล้วจะช่วยให้ประเทศชาติมีเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง

หลังจากนั้นแนวความคิดลัทธิพาณิชย์นิยมเริ่มเปลี่ยนไป วิชาเศรษฐศาสตร์ซึ่งเดิมสัมพันธ์
อยู่ในสังคมศาสตร์สาขาอื่น และมักเรียกกันว่าเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy)
ได้เริ่มมีลักษณะเป็นวิชาการขึ้นมาอีกแขนงหนึ่งต่างหากจากวิชาอื่น ๆ และมีเนื้อหาส่วนใหญ่ที่เน้น
หนักไปในด้านการวิเคราะห์หาเหตุผลของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ ชื่อของวิชานี้จึง
เปลี่ยนมาเป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ (เอนก เขียรถาวร ปรีดา นาคเนาทิม และสมคิด แสงเพชร
2521: 5)

ในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นระยะของการปฏิวัติอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม
ได้เริ่มขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประชากรที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมได้เคลื่อนย้ายเข้ามา
แออัดอยู่ในเมืองอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น นั่นคือความ
เป็นอยู่เลวลง ค่าจ้างแรงงานต่ำ คนว่างงาน ภาวะสินค้าล้นตลาด เป็นต้น ได้มีการเรียกร้อง
ให้รัฐเข้าช่วยเหลือดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมากขึ้น เช่น ดำเนินการผลิตทั้งหมด ทำการ
แบ่งสรรรายได้แก่ประชาชนตามส่วนที่แต่ละคนได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม เป็นต้น ทำให้เกิด
แนวความคิดทางสังคมนิยมขึ้น ซึ่งยังมีได้นำไปปฏิบัติในสมัยนั้น ลัทธิของมาร์กซ์ (Marxism)
ซึ่งมุ่งเสนอทฤษฎีค่าจ้างแรงงาน รวมทั้งทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่มุ่งแก้ปัญหาทางการเมืองและสังคม
ได้เกิดขึ้นในยุคนี้

ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ความสนใจของนักเศรษฐศาสตร์ยังคงอยู่ที่ปัญหาเรื่องมูลค่า
ของสินค้า นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งคือ อัลเฟรด มาร์แชล (Alfred Marshall, 1842-1924)
ได้เสนอทฤษฎีซึ่งอธิบายถึงมูลค่าของสินค้าว่าขึ้นอยู่กับความพอใจ และความพอใจจะลดลงเมื่อได้บริโภค
สินค้าเพิ่มขึ้น ฉะนั้นมูลค่าของสินค้าจึงขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าที่บริโภค เรียกว่าทฤษฎีอรรถประโยชน์
ทางเศรษฐกิจ (The Theory of Utility) ซึ่งเป็นรากฐานของทฤษฎีราคา และทฤษฎี

การผลิตอันเป็นที่มาของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro-economic Theory)

ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ในปี ค.ศ. 1930 ได้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงขึ้นทั่วโลก เกือบทุกประเทศต้องประสบกับปัญหาการว่างงาน ในทศวรรษเช่นนี้ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes, 1883-1946) นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษได้เขียนหนังสือเรื่อง The General Theory of Employment, Money and Interest (ตีพิมพ์ครั้งแรก ปี ค.ศ. 1936) ซึ่งเสนอทฤษฎีว่าด้วยการว่างงาน โดยแนะนำให้รัฐบาลใช้นโยบายการคลังและการเงินเข้าช่วยแก้ไขเมื่อประเทศเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และมีการว่างงานอยู่โดยทั่วไป เพราะถ้าปล่อยให้เป็นที่หน้าของเอกชนแต่เพียงฝ่ายเดียวแล้ว เศรษฐกิจจะชะงักงัน (Stagnation) ทฤษฎีว่าด้วยการมีงานทำนี้ได้เป็นที่มาของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macro-economic Theory) และทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่เห็นความจำเป็นว่ารัฐบาลควรจะไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจเพื่อดำรงเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ และกระจายรายได้มิให้เหลื่อมล้ำกันมากเกินไป เรียกว่าระบบเศรษฐกิจแบบผสม (Mixed Economic System) และเป็นผลให้การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบันแยกออกเป็นเศรษฐศาสตร์จุลภาค ซึ่งเป็นการศึกษาในส่วนตัวของบุคคลและหน่วยธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งเป็นการศึกษาในส่วนรวม เช่นศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเมืองงานทำของประเทศไทย รายได้ประชาชาติ การค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น อันเป็นวิธีการศึกษาที่นิยมและยอมรับกันอยู่ทุกวันนี้

ประวัติความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ได้มีการใช้หลักวิชาเศรษฐศาสตร์ในด้านการค้า การเก็บภาษีอากร มาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว แต่หลักเกณฑ์ต่าง ๆ มิได้รวบรวมเป็นหลักวิชาไว้อย่างมีระเบียบแบบแผน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2454 พระยาสุรียานุวัตร (เกิด บุนนาค) อดีตเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เขียนหนังสือตำราเศรษฐศาสตร์เล่มแรกขึ้นในประเทศไทย ชื่อ "ทรัพย์ศาสตร์" (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา 2517: 18) หนังสือเล่มนี้ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจของไทย เร่งเร้าให้รัฐบาลไทยมีบทบาทในการพัฒนาประเทศ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น แต่ได้ถูกรัฐบาลชอรองมิให้นำออกเผยแพร่ จนหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วจึงได้นำมาจัดพิมพ์ และให้ชื่อใหม่ว่า "เศรษฐศาสตร์วิทยาภาคต้น เล่ม 1" ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาค ภาคหนึ่งว่าด้วยการ

สร้างทรัพย์สิน ภาคสองว่าด้วยการแบ่งปันทรัพย์สิน ซึ่งศึกษาถึงค่าเช่า ที่ดิน ค่าแรงงาน กำไร และ การรวมทุนรวมแรงผลประโยชน์

ในปี พ.ศ. 2459 กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดา แห่งการสหกรณ์ ได้เขียนหนังสือชื่อ ตลาดเงินตรา (Money Market) ขึ้น แต่ก็ยังมีได้มีการ ศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์โดยตรง จนกระทั่งได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2477 จึงได้มีการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์กันอย่างจริงจังตามแนวทางหนังสือเศรษฐ- ศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศสเป็นส่วนใหญ่ โดยสอนรวมอยู่ในหลักสูตรธรรมศาสตร์บัณฑิต และได้ มีผู้แปลหนังสือเรื่อง The Principles of Political Economy ของศาสตราจารย์ ชาร์ล โกลด์ (Charle Gide) เป็นภาษาไทยออกเผยแพร่

ปี พ.ศ. 2480 พระสารสาสน์พลขันธ์ ได้เขียนหนังสือชื่อ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจ การค้ากับเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการเงิน โดยใช้สำนวนธรรมดาที่คนทั่วไปอ่านเข้าใจได้ เพื่อ กระตุ้นให้คนไทยตื่นตัวทำการค้า การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้หยุดชะงักไประยะหนึ่งระหว่าง สงครามโลกครั้งที่ 2

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง วิชาเศรษฐศาสตร์ก็ได้มีบทบาทที่ใช้ศึกษากันอย่าง แท้จริง ได้มีการแยกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองออกเป็นคณะต่าง ๆ 4 คณะ คือ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์ได้จัดให้มีการศึกษาวิชาต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์ ทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทโดยตรง และวิชานี้ได้แพร่ขยายไปสู่การศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยตราบแทบทุกวันนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาเศรษฐศาสตร์กับศาสตร์สาขาอื่น ๆ

เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งของสังคมศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงมนุษย์ในพฤติกรรมต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นวิชาเศรษฐศาสตร์จึงมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับศาสตร์สาขาอื่น ๆ ดังนี้

1. เศรษฐศาสตร์กับการบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการบริหารธุรกิจในแง่ที่ทั้งสองวิชาศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์จะศึกษาถึงระบบเศรษฐกิจทั้งหมดตั้งแต่หน่วยเล็กที่สุดจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับการผลิต การบริโภค การจำแนกแจกจ่าย การแลกเปลี่ยน ตลอดจนสถาบันที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ส่วนการบริหารธุรกิจนั้นศึกษาเกี่ยวกับหน่วยธุรกิจว่าควรจะบริหารงานอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพที่สุด อาจกล่าวโดยสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาทั้งสองได้ว่าวิชาการบริหารธุรกิจ เป็นการนำเอาหน่วยย่อยหน่วยหนึ่งของระบบเศรษฐกิจมาศึกษา โดยมีเป้าหมายเช่นเดียวกับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ คือการบริหารงาน เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรได้เกิดประโยชน์มากที่สุด

2. เศรษฐศาสตร์กับการศึกษา เศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการศึกษา ในแง่ที่เศรษฐศาสตร์มีส่วนช่วยให้การจัดระบบการศึกษาของชาติมีประสิทธิภาพมากขึ้นคนไทย โดยเฉพาะทางด้านการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศ ดังนั้นจึงมักจะมองเศรษฐศาสตร์กับการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกันอย่างไรในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ

3. เศรษฐศาสตร์กับรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับวิชารัฐศาสตร์มากดังจะเห็นได้ว่าในสมัยก่อนมักจะเรียกรัฐศาสตร์ว่า เศรษฐศาสตร์การเมือง ทั้งนี้เพราะการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและการบริหารงานของรัฐบาลด้วย ในขณะที่ตัวนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จในการปกครองประเทศก็มักจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางเศรษฐกิจอย่างสูง เพราะการปกครองชาติบ้านเมืองจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นก็ต้องอยู่บนพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคง เศรษฐศาสตร์กับการเมืองจึงต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. เศรษฐศาสตร์กับจิตวิทยา ความรู้ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักเศรษฐศาสตร์สามารถนำไปใช้ในวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ เช่นนักจิตวิทยาพยายามอธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่เป็นอยู่โดยส่วนรวมหรือส่วนตัว คำอธิบายในเรื่องนี้นักเศรษฐศาสตร์อาจจะนำมาใช้พิจารณาหาคำตอบในเรื่องต่าง ๆ เช่น ทำไมผู้บริโภคนิยมบริโภคสินค้าชนิดหนึ่งมากกว่าชนิดอื่น ๆ หรือทำไมผู้ชายสินค้ามักจะขายสินค้าให้กับคน ๆ หนึ่งมากกว่าคนอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่คนอื่นให้ราคาสูงกว่า เป็นต้น การมีความรู้ทางจิตวิทยาจะทำให้สามารถ

วิเคราะห์เหตุการณ์บางอย่างทาง เศรษฐศาสตร์ ได้ดียิ่งขึ้น

5. เศรษฐศาสตร์กับภูมิศาสตร์ การศึกษาวิชา เศรษฐศาสตร์ต้องเกี่ยวข้องกับ เรื่องของ ทรัพยากร ดินฟ้าอากาศ ตลอดจนที่ตั้งของหน่วยเศรษฐกิจหรือประเทศต่าง ๆ ดังนั้นความรู้ทาง ภูมิศาสตร์จึงสามารถช่วยให้นักเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางแขนงวิชาของ เศรษฐศาสตร์ เช่น การค้าระหว่างประเทศ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ภูมิศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภูมิศาสตร์มาก

6. เศรษฐศาสตร์กับประวัติศาสตร์ การเก็บรวบรวมเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตมา ศึกษาจะทำให้ นักเศรษฐศาสตร์ได้เข้าใจถึงภาวะเหตุการณ์ในอดีต และสามารถที่จะนำเอาความรู้ ความคิดจากอดีต มาปรับปรุงแก้ไขสภาพและ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

7. เศรษฐศาสตร์กับนิติศาสตร์ การออกกฎหมายบางอย่างหรือ โดยบางประเทศอาจมี ส่วนจำกัดหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทางเศรษฐกิจ เช่น กฎหมายสงวนอาชีพบางอย่าง หรือแม้แต่การตรากฎหมายภาษีอากร กฎหมายการค้า กฎหมายส่งเสริมการลงทุน การกำหนด อำนาจเขตระหว่างประเทศก็มีส่วนกระทบกระเทือนถึงการดำเนินการทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่เกี่ยวข้อง ในทำนองเดียวกันการจะออกกฎหมายอะไรจะต้องคำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจว่า เมื่อออกกฎหมายแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนถึงประชาชนมากน้อยแค่ไหน

8. เศรษฐศาสตร์กับวิชาอื่น ๆ ในบรรดาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนใหญ่นับว่าเป็นศาสตร์ในตำนานสังคมศาสตร์ทั้งสิ้น เช่น สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันเศรษฐศาสตร์มีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์ กับวิชาอื่น ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้น เช่น สถิติ คณิตศาสตร์ เป็นต้น การศึกษาวิชา เศรษฐศาสตร์ทั้งในปัจจุบันและอนาคตล้วนจะต้อง เกี่ยวพันและอาศัยวิธีการของวิชาเหล่านี้ทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป เศรษฐศาสตร์มิใช่วิชาโดดเดี่ยว ผู้ที่จะศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ดี และสามารถนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ไปใช้ให้เกิดผล จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ศาสตร์อื่น ๆ ในส่วนที่อยู่เคียงข้างเศรษฐศาสตร์ด้วย เราไม่สามารถศึกษาศาสตร์ทุกแขนงได้ โดยละเอียด เพราะเป็นการยึดเยื้อเกินไปและเกินความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะรับไหวได้ ศาสตร์อื่น ๆ จึงต้องแยกไปศึกษาต่างหากเป็นแขนง ๆ ไป ในทำนองเดียวกันนักศึกษาศาสตร์ อื่นใดก็ตาม จะได้ประโยชน์อย่างมากหากได้ศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ๆ

ควย (สุรภักษ์ บุนนาค และวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน 2524: 5)

ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญมากในปัจจุบัน เพราะเป็นวิชาที่ให้ความรู้แทรกอยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้ผลิต ผู้บริโภค หรือผู้ประกอบการก็ตาม เมื่อทุกคนต้องประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อการดำรงชีวิตแล้ว วิชาเศรษฐศาสตร์ย่อมมีบทบาทอยู่ในระบบเศรษฐกิจของประเทศด้วยกันทั้งสิ้น ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์พอที่จะกล่าวได้ดังนี้คือ

1. เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับส่วนตัวบุคคล เศรษฐศาสตร์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลมากที่สุด โดยที่บุคคลต่าง ๆ จะต้องพยายามหาคำตอบจากปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ เช่น ปัญหาการเลือกใช้สินค้า ปัญหาการบริโภค ปัญหาการวางแผน ปัญหาการจ้างแรงงาน เงินเดือน ปัญหาการหารายได้ให้เพียงพอกับรายจ่าย ปัญหาเงินฝืดเงินเฟ้อ ปัญหาราคาสินค้า ปัญหาการลดค่าของเงิน ปัญหาการขึ้นราคาของสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มีความสำคัญและต้องการผู้ที่มีความเข้าใจหาแนวทางแก้ไขที่ดีและถูกต้อง ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยตอบและแก้ปัญหาดังกล่าว ๆ เหล่านี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้

2. เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับพลเมืองของประเทศ การเรียนรู้หลักและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกลไกการทำงานของระบบเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้น เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของหน่วยต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ เช่นครัวเรือน ธุรกิจ และองค์การรัฐบาล ซึ่งความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่นี้จะช่วยให้เข้าใจนโยบายและแนวทางที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับสิ่งที่ดีที่สุด และมีประโยชน์มากที่สุดทั้งแก่ส่วนตัวและส่วนรวม

3. เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับผู้บริหารงาน ผู้บริหารงานระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะในระดับหน่วยธุรกิจหรือระดับประเทศ ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จะใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์แปลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ และสามารถทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องมีเหตุมีผล โดยเฉพาะผู้บริหารงานรัฐบาลมีเรื่องสำคัญเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่จะต้องตัดสินใจดำเนินการอยู่เสมอ ผู้บริหารงานอาจไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รู้เศรษฐศาสตร์อย่างนักเศรษฐศาสตร์ แต่ควรสามารถเข้าใจและวิเคราะห์ข้อเสนอนี้เกี่ยวกับเศรษฐกิจได้ตามสมควร สำหรับการบริหารงานธุรกิจเอกชน ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เช่นกัน เพราะการดำเนิน

ธุรกิจใด ๆ ก็ตาม จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือการแสวงหากำไรที่จะได้จากธุรกิจนั้น ๆ กำไรจะเกิดขึ้นก็โดยรายรับมากกว่ารายจ่าย รายรับเป็นเรื่องเกี่ยวกับราคาสินค้าที่ผลิตได้และความต้องการสินค้าของตลาด ส่วนรายจ่ายก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตสินค้า ซึ่งมีค่าวัตถุดิบ ค่าสินค้าทุน ค่าจ้างคนงาน ค่าเช่าสถานที่ ค่าดอกเบี้ย และอื่น ๆ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นที่จะต้องศึกษา ซึ่งความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยให้เข้าใจและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

4. เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับผลประโยชน์ของชาติ ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยให้สามารถรักษาผลประโยชน์ของชาติในวงการเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี เช่นในเรื่องการค้าระหว่างประเทศ การลงทุนจากต่างประเทศ การจัดตั้งกฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศอื่นได้แก่การตั้งกำแพงภาษี การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การให้สัมปทาน และการส่งเสริมกิจกรรมบางอย่าง ผู้บริหารประเทศที่มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จะสามารถตัดสินใจวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นไปในทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี

5. เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การบริหารทรัพยากรอันจำกัดด้วยความรอบคอบและด้วยความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ ย่อมนำมาซึ่งความมั่งคั่งและช่วยเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศ เพราะถ้ารู้จักใช้วิธีการจัดสรรที่ดี ทรัพยากรนั้นก็จะมีอยู่ให้ใช้ไปได้นานยิ่งขึ้น และทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคง ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยประเทศอื่นโดยไม่จำเป็น

ประโยชน์ของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์

ผู้ศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้หลายประการคือ

1. ในฐานะผู้บริโภค ทำให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาดซึ่งหมายความว่าถึงการรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในการบริโภคและใช้ในทางที่ดีที่สุดที่จะก่อให้เกิดประโยชน์หรือความพอใจแก่ตนสูงสุด สามารถจำแนกชนิดของสินค้าหรือบริการที่มีประโยชน์ และสามารถชี้สนองความต้องการของตนและสมาชิกในครอบครัวได้ด้วยราคาที่ประหยัดที่สุด และสามารถคาดคะเนสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่นการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการได้อย่างถูกต้องหรือมีเหตุผล

2. ในฐานะผู้ผลิตและเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ทำให้เป็นผู้ผลิตที่มีความสามารถ

ซึ่งหมายความถึงการผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด และนอกจากนี้ยังทำให้มีความสำคัญอยู่เสมอว่าทรัพยากรบางอย่างที่นำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้นมีอยู่จำกัด ดังนั้นจึงควรจะใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์หรือให้ผลตอบแทนสูงสุด สามารถจัดสรรหรือแจกจ่ายสินค้าและบริการที่ผลิตได้ไปยังผู้ที่สมควรได้รับสินค้านั้นมากที่สุด และตามความต้องการของบุคคลเหล่านั้น สามารถคาดคะเนความต้องการในวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถคาดคะเนความต้องการของผู้บริโภคในสินค้าที่ตนผลิตด้วย และสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายหรือลดต้นทุนการผลิต ตลอดจนสามารถแข่งขันกับบุคคลอื่น ๆ ได้ อันจะมีผลทำให้การดำเนินธุรกิจของตนเป็นไปด้วยดี

3. ในฐานะผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ และช่วยให้ตัดสินใจได้ถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้เข้าใจปัญหาทางเศรษฐกิจอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพและความเสมอภาค ตลอดจนเป็นประโยชน์แก่ประเทศได้ดียิ่งขึ้น สามารถจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่าง ๆ ตามความจำเป็นและความต้องการของประชาชนและประเทศ สามารถจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บริการแก่ทุก ๆ ฝ่ายอย่างทั่วถึงเท่าที่จะสามารถทำได้ และทำให้สามารถวางนโยบายในการดำเนินการทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างความมั่งคั่งและมั่นคงให้แก่ประเทศได้ดียิ่งขึ้น (ณรงค์ศักดิ์ ฌนวนิบุลย์ชัย, ในหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เล่มที่ 1 2525: 30-31)

วารสาร

วารสารคือสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่ง มีกำหนดการพิมพ์ที่แน่นอนหรือค่อนข้างแน่นอน วารสารชื่อหนึ่งจะมีลักษณะรูปเล่มภายนอกเหมือนกันทุกฉบับ ช่วยให้ผู้อ่านสังเกตหรือจำวารสารนั้นได้ มีเลขกำกับฉบับ ระบุให้ทราบวันเดือนปีที่ออก และทราบลำดับของแต่ละฉบับในชุด ไม่กำหนดล่วงหน้าว่าจะเลิกกิจการเมื่อใด ประกอบด้วยบทความหลายบทความในแต่ละฉบับ ถ้าเป็นวารสารทั่ว ๆ ไปหรือที่เรียกว่านิตยสาร ก็มีเรื่องในแขนงวิชาต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไป เป็นลักษณะสารคดีกับนวนิยาย หรือเรื่องสั้นลงต่อกันเป็นตอน ๆ วารสารทางวิชาการมีบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแขนงวิชานั้น ๆ ผู้จัดทำเอกสารอาจเป็นเอกชน หน่วยงานราชการ สถาบัน องค์การ หรือสมาคมปกติจะต้องระบุดำเนินการออกวารสารนั้น ๆ ด้วย การจำหน่ายหรือเผยแพร่อาจใช้วิธีวางจำหน่ายเป็นฉบับปลีกในท้องตลาด หรือใช้วิธีรับสมัครเป็นสมาชิก หรือรับชำระค่าบอกรับล่วงหน้า และจัดส่งไปให้ตามตำบลของสมาชิก วารสารบางฉบับเน้นการเสนอภาพมากกว่าเรื่อง

บางฉบับอาจเสนอบทความมากกว่า 1 ภาษา วารสารบางชื่อมีแนวการจัดบทความในฉบับแต่ละฉบับให้เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (จารุวรรณ สันธุโสภณ 2521: 90-91)

คำว่าวารสารที่ใช้กันโดยทั่วไปมีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษอยู่หลายคำด้วยกันคือ Journal, Magazine, Periodical และ Serial อาจแยกความหมายของคำต่าง ๆ ได้ดังนี้

Journal หมายถึงวารสารวิชาการ (รัฐจวน อินทรกำแหง และนวลจันทร์ รัตนากร 2524: 116) จัดพิมพ์โดยสถาบันวิชาการ สมาคมวิชาการ หรือองค์การ ประกอบด้วยข้อความเคลื่อนไหวในวงการ รายงาน บทความ และกิจการในแขนงวิชา (จารุวรรณ สันธุโสภณ 2521: 74)

Magazine หมายถึงนิตยสาร มีเรื่องในแขนงวิชาต่าง ๆ ทั่วไป เป็นลักษณะสารคดีกับนวนิยาย หรือเรื่องสั้นลงต่อกันเป็นตอน ๆ (จารุวรรณ สันธุโสภณ 2521: 90)

Periodical เป็นความหมายรวมของคำที่หมายถึงวารสารทุกคำไม่ว่าจะเป็น Magazine, Journal และคำอื่น ๆ (รัฐจวน อินทรกำแหง และนวลจันทร์ รัตนากร 2524: 116)

Serial มีความหมายเช่นเดียวกับ Periodical แต่นิยมใช้ในสหรัฐอเมริกา ในความหมายเดียวกัน (จารุวรรณ สันธุโสภณ 2521: 91)

นอกจากคำต่าง ๆ ที่ใช้กันโดยทั่วไปดังกล่าวแล้ว ยังมีการใช้คำอื่น ๆ อีกตามลักษณะของวารสารได้แก่

Abstract Journal,	Abstract Periodical	วารสารสาระสังเขป
Annals, Annuals		วารสารรายปี, วารสารสมพันธ์
Bulletin		สารแจ้งข่าว
Gazette		รัฐสาร
House Organ		วารสารประชาสัมพันธ์
Proceeding		เอกสารการประชุมทางวิชาการ
Review		วารสารวิจารณ์, ปริทัศน์
Transaction		รายงานการประชุมทางวิชาการ

(วิสิทธิ์ จินตวงศ์, ใน วิสิทธิ์ จินตวงศ์, บรรณาธิการ 2520: 256-259)

สำหรับวารสารภาษาไทยก็มีการเรียกชื่อวารสารต่าง ๆ กันเช่นกันนอกจากคำว่าวารสาร และนิตยสารที่ใช้กันโดยทั่วไปแล้ว ซึ่งบางครั้งอาจซ้ำกับลักษณะของสิ่งพิมพ์บางประเภท เช่น จุลสาร และจดหมายเหตุ เป็นต้น อย่างไรก็ตามเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในเล่ม ยังคงเป็นลักษณะของวารสารดังคำจำกัดความที่ให้ไว้ข้างต้น คำต่าง ๆ เหล่านั้นได้แก่ ชาว ชาวสาร จดหมายข่าว จดหมายเหตุ จุลสาร แฉงการณ์ แฉงข่าว สาร สำสน หนังสือพิมพ์ และอนุสาร (วิสิทธิ์ จินตวงศ์, ในวิสิทธิ์ จินตวงศ์, บรรณาธิการ 2520: 260)

ประเภทของวารสาร

การแบ่งประเภทของวารสาร แบ่งได้หลายแบบ ในที่นี้จะขอแบ่งวารสารตาม บิล แคทซ์ (Katz 1971: 3) ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. วารสารทั่วไป หมายถึงวารสารสำหรับผู้่านโดยทั่วไป ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก วารสารประเภทนี้ต้องอาศัยโฆษณาสินค้าเป็นรายได้หลัก
2. วารสารกึ่งวิชาการ หมายถึงวารสารสำหรับผู้่านในวงจำกัดมากขึ้น เน้นหนักเรื่องความรู้มากกว่าความบันเทิง รายได้ของวารสารประเภทนี้มาจากการโฆษณาสินค้าและค่าบอกรับเป็นสมาชิก
3. วารสารวิชาการ หมายถึงวารสารสำหรับผู้่านเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีความรู้ความสนใจเฉพาะสาขาวิชานั้น รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับค่าบอกรับเป็นสมาชิก และเงินอุดหนุนจากองค์การสมาคม และบริษัทห้างร้านต่าง ๆ

สำหรับวารสารที่พิมพ์เผยแพร่ในประเทศไทย อาจแบ่งตามรัฐฉวน อินทรกำแหง และ นวลจันทร์ รัตนกร (2524: 120-123) ได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประเภททั่วไป หมายถึงนิตยสารที่มุ่งให้ความรู้ทั่วไป ให้ความบันเทิง รวมทั้งเสนอข่าวความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์รอบด้านทั้งภายในและภายนอกประเทศ นิตยสารประเภทนี้ส่วนใหญ่จะจัดพิมพ์เพื่อสนองความต้องการของผู้่านเฉพาะกลุ่ม อาจจำแนกออกได้เป็นนิตยสารสำหรับผู้หญิง นิตยสารสำหรับผู้ชาย นิตยสารสำหรับเด็ก นิตยสารสำหรับวัยรุ่น และนิตยสารสำหรับหนุ่มสาว หรืออาจจำแนกตามความสนใจของกลุ่มผู้่าน เช่น กลุ่มผู้สนใจกีฬา กลุ่มผู้สนใจบ้านและที่อยู่อาศัย กลุ่มผู้สนใจสุขภาพ กลุ่มผู้สนใจดนตรีไม่ กลุ่มผู้สนใจการเดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ประเภทเสนอข่าวเชิงวิจารณ์ สำหรับนิตยสารประเภทนี้ไม่ว่าจะเป็นข่าว บทความ เรื่องราวทั้งสารคดีและบันเทิงคดีที่ลงพิมพ์ ผู้จัดทำอาจสอดแทรกทัศนคติ ความคิดเห็นในแง่ของการวิจารณ์ประกอบข่าวไว้ด้วย ช่วยให้ผู้อ่านได้รับทั้งความรู้และความบันเทิง นิตยสารประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 นิตยสารวิเคราะห์ข่าวทั่วไป นิตยสารประเภทนี้จะมุ่งเสนอข่าวทั่วไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การวิเคราะห์ข่าวไม่มุ่งในด้านหนึ่งด้านใดโดยเฉพาะ แต่ขึ้นอยู่กับข่าวในช่วงเวลานั้นว่าเรื่องใดเป็นข่าว นอกจากนี้ยังเสนอความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่นนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล และคอลัมน์เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สยามใหม่ เป็นต้น

2.2 นิตยสารวิเคราะห์ข่าวเฉพาะเรื่อง นิตยสารประเภทนี้จะมุ่งเสนอข่าวและวิเคราะห์ข่าวเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเศรษฐกิจและการเมืองทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เน้นข่าวในประเทศเป็นสำคัญ โดยนักเขียนข่าวอาชีพ เสนอข่าวอย่างละเอียด การวิจารณ์วิเคราะห์ข่าวจะมีหลักฐานอ้างอิงประกอบบ้างเป็นครั้งคราว เช่น ชาวไทยนิกร เศรษฐกิจ เป็นต้น

3. ประเภทวิชาการ เนื่องจากความต้องการในการศึกษาค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ มีมากขึ้น และวิทยาการทั้งหลายต่างมีวิวัฒนาการอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อสนองความต้องการของนักวิชาการในการติดตามข่าวสารทางวิชาการ จึงมีการจัดทำวารสารวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ขึ้น วารสารวิชาการเหล่านี้เป็นประโยชน์แก่นักวิชาการทั้งหลายในการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ เพราะจัดทำโดยนักวิชาการในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริง วารสารวิชาการแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 วารสารวิชาการทั่วไป เป็นวารสารที่จัดทำโดยนักวิชาการ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ พิมพ์เผยแพร่ในนามของหน่วยราชการ สถาบัน สำนักพิมพ์เอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างนักวิชาการด้วยกัน และเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป วารสารวิชาการที่ออกในนามของมหาวิทยาลัยส่วนมากจัดเป็นวารสารวิชาการทั่วไป เพราะเสนอบทความและผลงานวิจัยในสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยนั้น เช่นวารสารธรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น ในบางโอกาสวารสารวิชาการทั่วไป อาจออกฉบับพิเศษเน้นเนื้อหาในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นกรณีพิเศษก็ได้

3.2 วารสารวิชาการเฉพาะสาขา เป็นวารสารที่จัดทำโดยนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา พิมพ์เผยแพร่ในนามของหน่วยราชการ สถาบัน สมาคม และองค์การวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างนักวิชาการสาขาเดียวกัน และเพื่อเสนอความก้าวหน้าของวิทยาการในแขนงนั้น เช่นวารสาร เศรษฐศาสตร์ ของสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

กำหนดออกของวารสาร

กำหนดออกของวารสารมีต่าง ๆ กัน ที่เป็นที่ยอมรับกันได้แก่

1. รายสัปดาห์ ออกสัปดาห์ละครั้ง โดยกำหนดวันออกแน่นอน ประมาณปีละ 52 ฉบับ
2. รายบimester กำหนดออกทุก ๆ 2 สัปดาห์ ประมาณ 26-28 ฉบับต่อปี
3. รายครึ่งเดือน ออกเดือนละ 2 ครั้ง ประมาณ 24 ฉบับต่อปี ปกติจะกำหนดวันออกที่แน่นอน เช่น ทุกวันที่ 1 และวันที่ 15 ของเดือน
4. รายเดือน ออกเดือนละครั้ง ปีละ 12 ฉบับ
5. ราย 2 เดือน ออกทุก ๆ 2 เดือน ปีละ 6 ฉบับ
6. รายไตรมาส ออกทุก ๆ 3 เดือน ปีละ 4 ฉบับ (Grenfell 1965: 3-4)
7. รายครึ่งปี กำหนดออกปีละ 2 ฉบับ (รัญจวน อินทรกำแหง และนวลจันทร์ รัตนากร 2524: 114)
8. รายปี ออกปีละครั้ง
9. ราย 2 ปี, ราย 3 ปี ฯลฯ กำหนดออกทุก 2 ปี, 3 ปี ฯลฯ
10. รายไม่แน่นอน กำหนดออกไม่แน่นอน (Grenfell 1965: 4)

วารสารบางรายชื่อ มีกำหนดออกรวมกัน เช่น Library Information Science Abstract ของ ASLIB กำหนดออก 6 ฉบับต่อปี The Modern Language Journal กำหนดออก 6 ฉบับต่อปี ในเดือนต่อไปนี้ มกราคม-กุมภาพันธ์, มีนาคม, เมษายน, กันยายน-ตุลาคม, พฤศจิกายน และธันวาคม

วารสารบางรายชื่อกำหนดเดือนที่ออกและเดือนที่เว้นอย่างชัดเจน เช่น Wilson Library Bulletin ของบริษัท H.W. Wilson เป็นวารสารรายเดือน กำหนดออกทุกเดือน ยกเว้นเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม American Libraries ของ ALA กำหนด

ออกรายเดือน ยกเว้นเดือนกรกฎาคมและสิงหาคมจะรวมออกเพียง 1 ฉบับ

วารสารบางรายชื่อ มักกำหนดออกตามฤดูกาลของปี เช่น Winter, Spring, Summer และ Fall เป็นต้น (รัฐจวน อินทรกำแหง และนวลจันทร์ รัตนกร 2524: 114-115)

ประวัติความเป็นมาของวารสารทางเศรษฐศาสตร์

วรรณกรรมทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้วก่อนที่จะเกิด Gutenberg (Gutenberg) จะได้ทำการประดิษฐ์แท่นพิมพ์ขึ้น แต่วรรณกรรมประเภทวารสารทางเศรษฐศาสตร์ตามที่มีหลักฐานปรากฏ เริ่มเป็นที่รู้จักกันเมื่อศตวรรษที่ 18 นี้เอง เพื่อให้เห็นวิวัฒนาการของวารสารทางเศรษฐศาสตร์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จะขอแบ่งยุคของวารสารออกเป็น 3 ยุคใหญ่ ๆ

ยุคแรก

เริ่มประมาณครึ่งหลังของศตวรรษที่ 17 ถึงปลายศตวรรษที่ 18 ตอนต้นของยุคนี้ สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งปารีส (Parisien Académie des Sciences) ได้ออกรายการชื่อ Description des Arts et Métiers ความคิดดั้งเดิมในการจัดทำวารสารนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ศตวรรษ 1660 แต่มิได้มีการทำสิ่งใด หลังจากนั้นแนวความคิดดังกล่าวได้วนกลับมาอีกใน 2-3 ทศวรรษต่อมา และได้มีการเริ่มต้นที่จะจัดทำออกมาอย่างเป็นทางการในศตวรรษ 1730 จนกระทั่งปีศตวรรษ 1760 วารสารนี้จึงได้รับการจัดพิมพ์ขึ้น และออกต่อเนื่องกันมาจนถึงปี ค.ศ. 1788 จึงได้หยุดออกในที่สุด Parfait Negotiant ของซาวารี (Savary) เป็นวารสารอีกรายการหนึ่ง ได้รับการจัดพิมพ์ออกมาในปี ค.ศ. 1675 ถึง ค.ศ. 1763

ยุคนี้เป็นยุคที่วิวัฒนาการแนวความคิดทางเศรษฐกิจปรากฏอย่างเด่นชัด แนวความคิดเกี่ยวกับลัทธิพาณิชย์นิยมแพร่หลายมากในประเทศอังกฤษ ส่วนในประเทศฝรั่งเศสมีการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงโชคค้ากำไรในเมืองบัวกิลแบร์ (Boisguilbert) ก็องดียอง (Cantillon) เกสเนย์ (Quesnay) และคูปองท์ เดอ เนอมีร์ (Dupont de Nemours) ซึ่งส่งผลให้เกิดการรวมตัวอย่างไม่เป็นทางการขึ้นโต้ตอบความคิดที่ตนเองไม่เห็นด้วย และได้มีการออกรายการต่าง ๆ ขึ้นเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสาร ลัทธิพาณิชย์นิยมได้แพร่อิทธิพลกว้างขวางขึ้นไปทั่วทั้งยุโรป บรรดาพ่อค้าต่าง ๆ ได้ครอบงำชุมชนธุรกิจของประเทศต่าง ๆ ทั้งหมด พวกเขาเหล่านี้มักสนใจการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า การเดินเรือ การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการจัดทำวารสาร

Oram's New York Price Current and Marine Register (1798-1804)

และ Ming's New York Price Current (1805-1813, 1815-1817) เพื่อสนองความต้องการดังกล่าว ต่อมาวารสารทั้ง 2 นี้ได้หยุดออก และเกิดหนังสือพิมพ์

Shipping and Commercial List and New York Price Current ขึ้นแทน-

ที่ โดยครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขวางขึ้น และมีการออกต่อเนื่องกันเป็นประจำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1815-

1861 ส่วนรัฐอื่น ๆ นอกจากนิวยอร์ก ก็ได้มีการจัดทำวารสารทางด้านการพาณิชย์ออกมา โดย

ลงเรื่องราวเกี่ยวกับราคาสินค้าเป็นประจำ ได้มีการทำสำเนาคอลัมน์ราคาสินค้าและแจกจ่าย

ทางเครื่องบิน บางครั้งจะเต็มชื่อของพอลค้าผู้จัดทำลงไปด้วย สำเนาเหล่านี้จะได้รับการแจกจ่าย

ไปยังพอลค้าผู้ที่ตนติดต่อด้วย เหตุการณ์เหล่านี้มิได้เกิดขึ้นในประเทศเนเธอร์แลนด์หรือประเทศ-

อังกฤษเลย การกระทำดังกล่าวได้เริ่มเกิดขึ้นในปีแรก ๆ ของศตวรรษที่ 17 ซึ่งต่อมาได้รับ-

การรวบรวมเป็นกฎระเบียบข้อบังคับของเมืองนั้น ๆ และได้รับการจัดพิมพ์เป็นหนังสือโดยสำนัก-

พิมพ์ต่าง ๆ ออกจำหน่ายด้วย ในช่วงนี้ไม่มีวารสารทางการค้าทั่วไปฉบับใดที่เจริญรุ่งเรือง

เกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ในประเทศอังกฤษมีวารสารเพียงฉบับเดียวซึ่งลงเรื่องราวเกี่ยวกับราคา-

สินค้าคือ Collection of Letters for the Improvement of Husbandry

and Trade ของ จอห์น ฮูตัน (John Houghton) ซึ่งเริ่มจัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1692 จน

ถึงปี ค.ศ. 1703 ประมาณ 30 ปีหลังจากปี ค.ศ. 1715 ไม่ปรากฏว่ามีรายการเกี่ยวกับราคา

สินค้าของรัฐบาลหรือหน่วยงานกึ่งรัฐบาลออกมา ในปี ค.ศ. 1775 วารสาร London Price-

Current ของปรินซ์ (Prince) ก็ได้ทำการรายงานราคาสินค้าขึ้นมาอีก

ในระหว่างนั้นได้มีการออกวารสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและการเดินเรือได้แก่

The Course of the Exchange ของ จอห์น คาสแต็ง (John Castaing) จัดพิมพ์

สัปดาห์ละ 2 ฉบับ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1719 และวารสาร Lloyd's List เริ่มจัดพิมพ์ปี

ค.ศ. 1734 เสนอข่าวเกี่ยวกับการเดินเรือ ราคาสินค้า และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพาณิชย์

ในศตวรรษที่ 18 เป็นยุคของเลขคณิตการเมือง (Era of political arithmetic)

เป็นยุคที่นิยมการใช้ตัวเลขในการอธิบายความหรือเปรียบเทียบ แทนการใช้คำพูดหรือตัวหนังสือ

มีวรรณกรรมต่าง ๆ ออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีวรรณกรรมประเภทวารสารได้รับการกล่าว-

ถึงเลย

บรรณานุกรมทางเศรษฐศาสตร์เล่มแรกได้ปรากฏในยุคนี้ด้วยคือ Compendieuse

Hausshaltungs Bibliothek ของ เจ.บี. วัน รอท (J.B. von Rohr) จัดพิมพ์

ครั้งแรกปี ค.ศ. 1716 เป็นบรรณานุกรมของหนังสือ ในปี ค.ศ. 1758 ก็ได้เกิดบรรณนิวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญคือ Bibliothec von Oeconomischen-Cameral-Policey-Handlungs-Manufactur-Mechanischen und Bergwercks Gesetzen, Schrifften und Kleinen Abhandlungen ของ เจ.เจ.โมเซอร์ (J.J. Moser) และอีกเล่มหนึ่งคือ Cameralisten Bibliothek ของ เจ.เอช.แอล.เบอร์เจียส (J.H.L. Bergius) เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1762

ยุคที่ 2

ยุคนี้เริ่มตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 18 จนถึงปลายศตวรรษที่ 19 เป็นยุคที่วรรณกรรมรุ่งโรจน์มาก วรรณกรรมที่สำคัญในสมัยนี้คือสิ่งพิมพ์รัฐบาล ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำในการพัฒนาข้อมูลทางสถิติ "สำมะโนประชากร ปี ค.ศ. 1790" เป็นผลงานชิ้นแรกที่ได้รับการจัดพิมพ์ ในปี ค.ศ. 1810 และ 1820 ได้มีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับประชากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโรงงาน และจัดทำรายงานเกี่ยวกับโรงงานขึ้น ในปี ค.ศ. 1850, 1860 และ 1880 จัดเป็นสำมะโนที่ครอบคลุมข้อมูลที่กว้างขวางกว่าที่อื่น ๆ ในโลก

รัฐของอเมริกาบางรัฐก็ได้มีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากรและในเรื่องอื่น ๆ เช่นรัฐนิวยอร์ก และรัฐแมสซาชูเซตส์ ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องโรงงาน รัฐเมน (Maine) ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นธนาคาร และได้มีการสำรวจที่สำคัญเกี่ยวกับโรงงานและการเจริญเติบโตโดย แฮมิลตัน (Hamilton) ในปี ค.ศ. 1833 แมคเลน (McLane) ได้จัดทำรายงานที่มีประโยชน์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งรวมสำมะโนประชากรปี ค.ศ. 1860 และ 1880 และมีบทความเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเช่น มาตรการของด่านหิน หรือความเคลื่อนไหวของพืชยาสูบรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ก็มีรายงานสถิติประจำปีเกี่ยวกับการพาณิชย์และนาวิกศาสตร์ รวมทั้งรายงานพิเศษต่าง ๆ ทางด้านการค้าซึ่งให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์เช่นกัน

รายงานเชิงปริมาณดังกล่าวข้างต้น ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ ด้วยเช่น Weekly Register ของ ไนล์ (Nile) Hazard's Register of Pennsylvania, DeBow's Review และ Merchant's Magazine ของ ฮันท์ (Hunt) เนื้อหาส่วนใหญ่ของวารสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ นอกจากนี้ยังตีพิมพ์สถิติต่าง ๆ กระแสการเงิน กฎหมายพาณิชย์ การธนาคาร การประกัน นาวิกศาสตร์ และชีวประวัติของพ่อค้าที่ประสบความสำเร็จ ต่อมาได้มีหน่วยงานเอกชนที่สำคัญจัดทำวารสารรายงานเชิงปริมาณ

ชื่อ Commercial and Financial Chronicle และ Investors' Supplement ซึ่งเป็นฉบับเพิ่มเติมของรายการแรก โดยออกเป็นรายปีหลังจากปี ค.ศ. 1875

นอกจากนี้แล้วองค์การใหม่ ๆ ทางด้านสถิติยังได้ออกสิ่งพิมพ์ทางด้านสถิติด้วย สมาคมสถิติแห่งลอนดอน (London Statistical Society) ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1825 ได้จัดพิมพ์วารสารของสมาคมขึ้นในปี ค.ศ. 1837 และสมาคมดับลิน (Royal Dublin Society) ซึ่งเป็นสมาคมที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันกับสมาคมสถิติแห่งลอนดอน ก็ได้ออกวารสารของสมาคมด้วยเช่นกันในปี ค.ศ. 1855

อาจกล่าวได้ว่าการเจริญเติบโตของวารสารทางเศรษฐศาสตร์เป็นการเพิ่มปริมาณของวรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์ ก่อนยุคนี้วารสารทางวิชาชีพมีไม่มาก และมีอายุอยู่ไม่นาน วารสารที่ได้มีการจัดทำออกมาคือ Leipziger Sammlungen von Wirtschaftlichen-Policey-Cammer-und-Finantz -Sachen (1744-1761) และ Ephémérides du Citoyen จัดพิมพ์ที่กรุงปารีสเมื่อปี ค.ศ. 1765-1772 และในปี ค.ศ. 1774 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น Nouvelles Ephémérides Economiques จนถึงปี ค.ศ. 1776 จึงได้หยุดออก นอกจากนี้ยังได้มีวารสารของเยอรมันซึ่งมีเนื้อหาในทำนองเดียวกันออกมาด้วยคือ Ephemeriden der Menschheit จัดพิมพ์ออกมาจนถึงปี ค.ศ. 1782 ถ้าพิจารณาวารสาร Journal Economique (1751-1792) และ Gazette d' Agriculture, Commerce, Arts et Finances (1776-1781) ซึ่งเป็นฉบับเพิ่มเติมของ Ephémérides แล้ว จะเห็นได้ชัดเจนว่าวารสารทางวิชาชีพได้เจริญรุ่งโรจน์เป็นเวลานานถึง 25 ปีในยุคนิโบลของฝรั่งเศส

หลังจากนั้นเรื่องราวเกี่ยวกับวารสารก็ได้เงียบหายไป วารสารฉบับแรกที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ ได้แก่ Journal of the London Statistical Society จากนั้นก็ได้มีวารสารกึ่งวิชาชีพออกมาคือ Journal des Economiques และ Economist เมื่อตอนต้นทศวรรษ 1840 กิจกรรมของสมาคมสังคมศาสตร์อเมริกา (American Social Science Association) ก็ได้เริ่มขึ้นกลางทศวรรษ 1860 สำหรับวารสารรายการอื่น ๆ ที่ออกมาในช่วงนี้ได้แก่ Jahrbücher für Nationalökonomie und Statistik ของ คอนราต (Conrad) ได้เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1863 และ Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Rechtspflege (ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น Schmoller's Jahrbuch) เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1877 แม้จะมีวารสารต่าง ๆ ทาง

เศรษฐกิจศาสตร์ออกมาพอสมควร แต่สิ่งพิมพ์ทางวิชาชีพของประเทศที่พูดภาษาอังกฤษโดยทั่วไป
แล้วยังไม่รุ่งโรจน์จนกระทั่งถึงทศวรรษ 1880 และปีต่อ ๆ มา

ในช่วงเดียวกันนี้ สิ่งพิมพ์ทางคานธุกิจได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในสหรัฐอเมริกา
โดยครอบคลุมเรื่องราวของภูมิภาคต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมถึงเมืองสำคัญ ๆ ของอังกฤษ
หรือฝรั่งเศส แรกเริ่มจัดทำออกมาในรูปของข่าวแจ้งราคา หลังจากนั้นไม่นานก็ได้เกิดวารสาร
ที่ครอบคลุมเนื้อหากว้างขวางขึ้นคือ General Shipping and Commercial List
ที่นิวยอร์ก Shipping and Commercial List and Price Current เริ่ม
จัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1815 Journal of Commerce ของนิวยอร์ก เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1827
และ New Orleans Price Current เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1822 หลังจากนั้นก็ได้
เกิดวารสารเฉพาะวิชาอีก ได้แก่ American Railroad Journal and Advocate
of Internal Improvements (1832-1838) และ Bankers' Magazine
เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1846

กิจกรรมในประเทศอังกฤษช่วงนี้ได้รับการจำกัดมากยิ่งขึ้น และไม่มีใครคำนึงถึงเรื่อง-
ราวเกี่ยวกับประเทศอื่น ๆ ในยุโรป อย่างไรก็ตามอังกฤษก็ยังได้จัดพิมพ์วารสารที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับการเกษตรและทางรถไฟออกมา วารสารที่ออกมาในช่วงนี้ได้แก่ Mining Journal
and Commercial Gazette จัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1835 และ Bankers' Magazine
ซึ่งออกก่อนวารสารของอเมริกาในชื่อเดียวกัน 2 ปี

ในประเทศอังกฤษ วารสารทางคานเกษตรที่ออกมาแต่ละฉบับจะกล่าวถึงเกษตรกรรม
ของประเทศอังกฤษโดยรวมทั้งหมด แต่ในสหรัฐอเมริกา แต่ละรัฐแต่ละภาคจะมีวารสาร
ของตนเองออกมา เช่น New England Farmer เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1822
New York Farmer ออกหลังปี ค.ศ. 1828 Southern Farmer และ
Prairie Farmer ออกปี ค.ศ. 1840 และ 1841 ตามลำดับ

ในช่วงปี ค.ศ. 1780 และ 1880 ได้มีพัฒนาการที่สำคัญเกิดขึ้น 2 ประการคือ
การขยายตัวอย่างรวดเร็วของวรรณกรรมที่จัดพิมพ์โดยองค์การใหม่ ๆ และมีแนวความคิดใหม่ ๆ
จากต่างประเทศเพิ่มขึ้น องค์การใหม่ ๆ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกามากกว่าประเทศ
อื่น เป็นองค์การเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น การเกษตร อุตสาหกรรม คลอง ถนน เป็นต้น ประมาณ

ปี ค.ศ. 1880 การรถไฟแห่งอเมริกา (American Railroads) ได้ผลิตสิ่งพิมพ์ออกมา มีทั้งที่เป็นรายงานประจำปี สัญญา สัญญาเช่า เอกสารการเงิน ภาษีการบิน ตารางเวลา ใบโฆษณาขายที่ดิน ตลอดจนแผนปฏิรูปประชาสัมพันธ์ในโอกาสต่าง ๆ และได้มีการออกวารสารโดยวิสาหกิจเอกชนด้วย นอกจากนี้ยังมีสิ่งพิมพ์ที่ออกโดยองค์การอื่น ๆ เช่น สมาคมการค้า หอการค้า หน่วยงานแลกเปลี่ยนทุน สหภาพแรงงาน เป็นต้น

ในเรื่องของแนวความคิดจากต่างประเทศนั้น บางครั้งผู้อ่านอาจประสบกับปัญหาเรื่องภาษาของบทความที่เสนอแนวความคิดนั้น ซึ่งอาจจะแก้ไข โดยการแปลบทความที่สำคัญ ๆ จากภาษานั้นเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แล้วการจัดการประชุมต่าง ๆ ทางวิชาการ การจัดนิทรรศการ ก็เป็นช่องทางการสื่อสารที่ทำให้ทราบถึงแนวความคิดและความก้าวหน้าของต่างประเทศ

ระหว่างครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 เริ่มมีวารสารทางด้านเศรษฐศาสตร์และธุรกิจออกมาในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี ค.ศ. 1850-1875 มีนิตยสารเกี่ยวกับทางรถไฟเกิดขึ้นมาก บางเล่มออกมาได้ไม่นานก็หยุดไป แต่มีหลายเล่มที่ยังคงออกต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน วารสารทางด้านอุตสาหกรรมและโรงงานก็เกิดขึ้นมากเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น American Gas Journal, American Telegraph Magazine, Industrial World, Iron Age, Manufacturers' Record และ Midland Industrial Gazette นอกจากนี้ก็มีวารสารในเรื่องอื่น ๆ ด้วย เช่น American Banker, Banker and Financier, Bookkeeper, Dye's Government Counterfeit Detector, Gregg Writer, Insurance Critic, New York Underwriter และ System

จากวารสารต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่ามีวารสารจำนวนไม่น้อยที่จัดพิมพ์ออกมาได้ไม่นานก็เลิกออก วารสารทางเศรษฐศาสตร์ฉบับแรกที่ได้รับการตีพิมพ์และออกมาอย่างสม่ำเสมอเป็นวารสารภาษาเยอรมันชื่อ Zeitschrift für di Gesante Staatswissenschaft สำหรับวารสารฉบับแรกที่ออกเป็นภาษาอังกฤษเป็นวารสารของสหรัฐอเมริกาชื่อ Quarterly Journal of Economics เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1866 (Clayton and Sedgwick, in Roberts, ed. 1977: 48) จนถึงปัจจุบันก็ยังคงออกอยู่เป็นประจำ

ยุคที่ 3

เริ่มประมาณปี ค.ศ. 1885 จนถึงปัจจุบัน เป็นยุคที่มีสิ่งพิมพ์ทางเศรษฐศาสตร์ออกมาเป็นจำนวนมาก โดยผู้ที่เป็นนักเศรษฐศาสตร์โดยอาชีพ และมีการปฏิบัติขอบเขตเนื้อหาของการบริหารธุรกิจและวรรณกรรมในเรื่องดังกล่าว

ยุคนี้เป็นยุคที่วรรณกรรมทางธุรกิจและเศรษฐศาสตร์เจริญรุ่งเรืองมาก สำนักพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการผลิตวารสารในเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น เฮนรี เวอร์นัม พัวร์ (Henry Vernum Poor) ได้จัดพิมพ์ American Railroad Journal บริษัท ซิมมอนส์-บอร์ดแมน (Simmons-Boardman) ก็ได้จัดพิมพ์วารสารออกมาเช่นกัน สำนักงานเหมืองแร่แห่งอเมริกา (American Bureau of Mines) ได้ออกวารสารชื่อ American Journal of Mining สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยให้อุตสาหกรรมสำหรับเศรษฐศาสตร์โดยรวมดี และช่วยให้อุตสาหกรรมทางธุรกิจเจริญรุ่งเรืองมาก

นอกจากสำนักพิมพ์จะมีบทบาทสำคัญในการผลิตวรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์แล้ว หน่วยงานรัฐบาล องค์กรต่าง ๆ และสถาบันการศึกษาต่างมีบทบาทสำคัญในการผลิตวรรณกรรมที่มีคุณค่า สถาบันการศึกษาของเอกชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกาที่มีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมทางเศรษฐศาสตร์ออกมาเป็นจำนวนมาก และนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1880 เป็นต้นมา มีจำนวนสมาคมการค้า หอการค้า สหกรณ์ หน่วยแลกเปลี่ยนสินค้า ฯลฯ เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนหอการค้าระหว่างประเทศ องค์กรผู้ถือหุ้นหรือผู้เสียภาษี และสถาบันใหม่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง ก็ได้ผลิตสิ่งพิมพ์ของหน่วยงานตนเองออกมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอื่น ๆ

ช่วงเวลาปฏิวัติอุตสาหกรรม มีผลกระทบต่อวารสารในสหรัฐอเมริกา วารสารทางด้านเศรษฐศาสตร์และธุรกิจได้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่ทุกฉบับที่ยังคงออกมาจนถึงปัจจุบัน วารสารบางรายการซึ่งจัดพิมพ์ในศตวรรษที่ 19 และยังคงออกอยู่ในปัจจุบันได้แก่ AFL-CIO American Federationist เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1894 American Economic Review เป็นวารสารรายไตรมาสของสมาคมเศรษฐศาสตร์อเมริกา เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1885 Commercial and Financial Chronicle จัดทำโดยเจ้าของเดียวกับ Hunt's Merchants' Magazine เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1865 Dun's Review and Modern Industry เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1893 Factory Management and

Maintenance เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1882 Industrial Development and Manufacturers Record เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1882 Journal of Political Economy เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1892 และ Printers' Ink เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1888 วารสารทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นวารสารของสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น ในช่วงเวลาเดียวกันนี้สมาคมเศรษฐศาสตร์อังกฤษ (Royal Economic Society) ก็ได้จัดพิมพ์วารสาร Economic Journal ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1890 เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ได้รับความนิยมนิยามอย่างแพร่หลายมากฉบับหนึ่ง และยังคงออกอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้

ปลายศตวรรษที่ 19 ถึงศตวรรษที่ 20 เศรษฐศาสตร์ได้เริ่มขยายขอบเขตของวิชา มากขึ้น มีการแบ่งออกเป็นสาขาวิชาย่อยต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้วารสารใหม่ ๆ ที่ออกมา มีเนื้อหา เฉพาะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงดังกล่าวนี้มีวารสารใหม่ออกมาเป็นจำนวนมากทั้งที่มีเนื้อหาทั่วไป ทางเศรษฐศาสตร์และมีเนื้อหาเฉพาะ ประกอบกับวารสารทั้งที่ออกมานานแล้วและเพิ่งออกมา ไม่นาน มีอัตราการหยุดออกน้อยมาก ฉะนั้นทำให้วารสารที่มีอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนมากและยาก ที่ห้องสมุดแห่งใดแห่งหนึ่งจะมีทรัพยากรวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สมบูรณ์ได้ จึงจำเป็นที่ห้อง- สมุดจะต้องจัดหาผู้ช่วยคนต่าง ๆ เข้าห้องสมุดเพื่อทดแทนวารสารรายการที่ห้องสมุดยังขาดอยู่ และเสริมวารสารรายการที่ห้องสมุดมีแล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามแม้จะมีวารสารทางเศรษฐศาสตร์ออกมาเป็นจำนวนมาก และมีจำนวน ไม่น้อยที่ยังคงออกอยู่ในปัจจุบันก็ตาม แต่ก็มิใช่วารสารทุกรายการที่สามารถได้รับการยกย่อง และเชื่อถือได้ (Clayton and Sedgwick, in Roberts, ed. 1977: 49)

ช่วงหลังสงคราม ประเทศต่าง ๆ มีปัญหาทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ทำให้ประชาชน หันมาสนใจ เศรษฐศาสตร์กันเป็นจำนวนมากทั้งในแง่ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และ เศรษฐศาสตร์ประยุกต์ เนื่องจากประชาชนพยายามเสาะแสวงหาทั้งความเข้าใจและวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ความ สนใจเศรษฐศาสตร์ในฐานะที่เป็นวิชาการสาขาหนึ่ง และการวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐศาสตร์กัน อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดพัฒนาการที่สำคัญทางเศรษฐศาสตร์ 2 ประการ ประการแรกคือ พัฒนาการทางสาขาวิชาเฉพาะของเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับความสนใจ และประการที่สองคือการ- พัฒนาและประยุกต์เอาวิธีวิเคราะห์ใหม่ ๆ มาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการที่เกี่ยวกับเทคนิค ทางคณิตศาสตร์และสถิติ

พัฒนาการทั้ง 2 ประการนี้ควรแก่การต้อนรับเพราะทำให้วารสารใหม่ ๆ เฉพาะวิชา

ของเศรษฐศาสตร์เกิดขึ้นมาก การทวิชันเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย แสดงให้เห็นว่าวารสารได้กลายเป็นช่องทางการสื่อสารสำหรับวิชาชีพนี้ อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพของวารสารในบทบาทดังกล่าวขึ้นอยู่กับจำนวนวารสารทั้งหมด และความรวดเร็วในการตีพิมพ์บทความที่ได้รับลงในวารสาร ยิ่งวารสารมีจำนวนมากขึ้นเท่าใด ความยากลำบากในการจัดเก็บให้สมบูรณ์ก็มีมากขึ้น และที่เห็นได้ชัดคือมีการค่าเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลเสียหายกับวารสารได้ในวันข้างหน้า

ปัจจัยที่ทำให้มีวารสารใหม่ ๆ ออกมาเป็นจำนวนมาก นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจเนื่องมาจากความต้องการชื่อเสียงและติดอันดับทางวิชาการของนักเศรษฐศาสตร์หรือสถาบันการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ และเนื่องมาจากเหตุผลทางด้านการค้า อย่างไรก็ตามแม้จะมีจุดประสงค์เพื่อการค้า แต่ตราสำนักพิมพ์นั้นมีกองบรรณาธิการและคณะทำงานที่มีคุณภาพแล้ว ก็สามารถทำให้สำนักพิมพ์ชื่อเสียง และส่งให้วารสารนั้นกลายเป็นวารสารที่สำคัญ สามารถก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงทางวิชาการได้

อย่างไรก็ตามแม้วัตถุประสงค์บางประการในการออกวารสารจะไม่ใช่ที่นาพึงพอใจนัก แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันถึงประโยชน์ของวารสารในฐานะที่เป็นสื่อของการแจกจ่ายข่าวสารที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางทฤษฎี และเสนอผลการวิจัยใหม่ ๆ ทางเศรษฐศาสตร์ ทำให้นักเศรษฐศาสตร์สามารถทราบถึงพัฒนาการของสาขาวิชาต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์

ในปัจจุบันนอกจากจะมีวารสารเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการจัดหาเข้าห้องสมุดแล้ว การที่มีบทความเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในวารสารแต่ละรายการก็ก่อให้เกิดปัญหาแก่นักวิชาการเศรษฐศาสตร์ในการติดตามความเคลื่อนไหว ตลอดจนค้นหาเรื่องราวที่ต้องการ วารสารที่ดีควรจะพัฒนาประสิทธิภาพของการรับรู้ข่าวสารและระบบการค้นหาบทความในวารสาร เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ได้รับทราบและเข้าถึงเนื้อหาของวารสารได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

เครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยในการรับรู้ข่าวสารและค้นหาบทความทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ Social Sciences Citation Index จัดทำโดยสถาบันข่าวสารทางวิทยาศาสตร์แห่งฟิลาเดลเฟีย (Institute for Scientific Information, Philadelphia) เป็นตราดัชนีของวรรณกรรมสาขาวิชาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ออกเป็นรายสัปดาห์ ช่วยให้ผู้ใช้ติดตามเรื่องราวของวารสารใหม่ได้อย่างรวดเร็วและทันสมัย

Contents of Recent Economic Journals ออกเป็นรายสัปดาห์ เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีประโยชน์มาก และมีวิธีการจัดทำที่ไม่ยุ่งยาก เพียงลงนามสารบัญของวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่ออกมาในสัปดาห์ที่แล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกรายการหนึ่งได้แก่ The Journal of Economic Abstracts (1963-1968) ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อและรูปแบบใหม่ในปี ค.ศ. 1969 เป็น Journal of Economic Literature สำหรับบทความที่เก่า ๆ ก่อนปี ค.ศ. 1969 สามารถค้นได้จาก Index of Economic Journals / Index of Economic Articles, 1886-1968 มีจำนวน 10 เล่ม และมีฉบับเพิ่มเติมอีก 2 เล่ม ครรชนี้ทั้ง 2 รายการนี้ สะท้อนให้เห็นถึงจำนวนบทความวารสารที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย จะเห็นได้ว่าในระยะแรก ช่วงเวลาของบทความวารสารที่นำมาตีพิมพ์ในครรชนี้แต่ละเล่มค่อนข้างยาวหลายปี แต่ต่อมาในปีหลัง ๆ ระยะเวลาของบทความวารสารที่ครอบคลุมได้สั้นลง เล่มที่ 6 และเล่มที่ 7 ของ Index of Economic Journals ครอบคลุมช่วงเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1963 และ 1964-1965 ตามลำดับ โดยมีฉบับเพิ่มเติม 2 ฉบับคือ เล่มที่ 6A และ 7A โดยใช้ชื่อว่า Index of Economic Articles และเล่มที่ 8-10 ก็ได้ใช้ชื่อดังกล่าวนี้ด้วย

สาระสังเขปของบทความในวารสารที่สำคัญ ๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1953 เป็นต้นไป สามารถค้นได้จาก Economic Abstracts ซึ่งเป็นวารสารรายปักษ์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน การค้า อุตสาหกรรม ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ การจัดการ การตลาด และแรงงาน Documentation Economique เป็นวารสารสาระสังเขปที่น่าสนใจอีกรายการหนึ่งที่มีเนื้อหาในทำนองเดียวกัน แต่เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศส

เครื่องมือที่สำคัญอีก 2 รายการได้แก่ International Economic Papers และ Problems of Economics ลงบทความที่แปลจากภาษาอื่นมาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้อีกโดยละเอียดต่อไป

ในยุคหลัง ๆ วรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์ได้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก มีหนังสือและวารสารใหม่ ๆ ออกมามากมายรวมกับหนังสือและวารสารที่มีอยู่แล้ว ทำให้ปริมาณของวรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มมากขึ้นทุกที เกินกว่าที่นักเศรษฐศาสตร์จะคาดถึง วรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขและหาคำตอบให้กับปัญหาเศรษฐกิจ อีกทั้งเพื่อให้รับกันกับสาขาวิชาเฉพาะของเศรษฐศาสตร์ที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาการของวิชา

เรื่องราวและบทความต่าง ๆ ที่มีประโยชน์และมีคุณค่าในหนังสือและวารสารที่ออกมาเป็นจำนวนมาก ทำให้นักเศรษฐศาสตร์ยุคใหม่ต้องการความช่วยเหลืออย่างรีบด่วน เพื่อการรับรู้พัฒนาการใหม่ ๆ ที่สำคัญในวงการของตน และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว โดยวิธีที่ประหยัดและใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์จำเป็นจะต้องร่วมมือกับนักสหเศรษฐศาสตร์เพื่อไต่ประวัติวัตถุประสงคดังกล่าว (Clayton and Sedgwick, in Roberts, ed. 1977: 54-55)

วารสารทางเศรษฐศาสตร์ของต่างประเทศ

วารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่ออกในต่างประเทศ ในที่นี้จะขอแบ่งตามจอห์น เฟลทเชอร์ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 50-66) ออกเป็น 8 กลุ่มคือ

1. วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียง
2. วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับ 2
3. วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับ 3
4. วารสารทางวิชาการเล่มอื่น ๆ
5. วารสารของประเทศที่กำลังพัฒนา
6. วารสารของประเทศทางยุโรป
7. วารสารที่ไม่ใช่ทางวิชาการ
8. วารสารแปล

วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียง

มีวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงมากอยู่ 2 รายการซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ต้องการที่จะไต่บทความของตนได้ตีพิมพ์ลงในวารสารดังกล่าว คือ American Economic Review และ Economic Journal (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 51)

American Economic Review

เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญและมีอิทธิพลมากที่สุด เป็นวารสารของสมาคมสังคมนศาสตร์อเมริกา (American Economic Association) เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1885 ปัจจุบันออกปีละ 4 ฉบับ มีฉบับเพิ่มเติม (Supplement) เกี่ยวกับรายงานการประชุมและรายงานประจำปีของสมาคมฯ นอกจากนี้แล้วยังมีฉบับพิเศษออกมาเป็นครั้งคราวสำหรับรายงาน

การประชุมที่มีเนื้อหาขนาดยาว หรือเป็นบทความหลาย ๆ เรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กำหนดไว้

วารสารเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการติดตามความคิด ทฤษฎี และความก้าวหน้าใหม่ ๆ ของวงการวิชาเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนเหตุการณ์สำคัญ ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ เนื้อหาที่ครอบคลุมรวมถึงทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มีบทความเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ มีบทความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ ประวัติแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์ หรือการคลังไม่มาก เนื้อหาของวารสารเปลี่ยนแปลงไปตามเนื้อหาวิชาของเศรษฐศาสตร์ ในระยะหลัง ๆ มีบทความเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความต้องการของผู้บริโภค และพฤติกรรมการลงทุนมาก และมีบทความเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของต่างประเทศเป็นส่วนน้อย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม บทความส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมของบริษัทในแง่ทฤษฎีและการสังเกตการณ์ และมีบทความเกี่ยวกับปัญหาการผูกขาดและการวิเคราะห์อุตสาหกรรมแต่ละประเภทบาง บทความที่เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ความยากจน ก็ได้รับความสนใจจัดพิมพ์ออกมาด้วย

แต่ละฉบับจะมีความขนาดสั้นลง เรื่องราวใหม่ ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ฉบับเดือนธันวาคมจะให้รายชื่อวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกสาขาเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ฉบับเดือนพฤษภาคมของทุกปีจะเป็นรายงานการประชุมของสมาคมฯ เดิมมีทวิจาร์นหนังสือปีละ 200 เรื่อง แต่ได้ย้ายมาตีพิมพ์ใน Journal of Economic Literature เมื่อปี ค.ศ. 1969 นอกจากนี้ยังมีรายชื่อบทความด้วย ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ. 1966 ได้ย้ายมาตีพิมพ์ลงในวารสาร Journal of Economic Abstracts ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

American Economic Review เป็นวารสารที่มีผู้ส่งตนฉบับมาลงพิมพ์มากที่สุด แต่อัตราการตอบรับน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวารสารที่สำคัญ ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ทั้งหมด (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 51-53)

Economic Journal

เป็นวารสารที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 รองจาก American Economic

Review เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของประเทศอังกฤษ ออกโดย The Royal Economic Society เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1891 เป็นวารสารรายไตรมาสออกปีละ 4 ฉบับ ไม่มีวารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplement) รายงานการประชุม หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

เนื้อหาของวารสารเล่มนี้สะท้อนความสนใจใหม่ ๆ ของนักเศรษฐศาสตร์ และปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นในระหว่างสงครามจะเน้นเรื่องทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีการเงิน ปัญหาเงินตรา และตลาดสินค้า มีบางบทความที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม ค่าจ้าง และแรงงาน และมีบทความเกี่ยวกับการเกษตร ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจจักรวรรดินิยม และประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจไม่มากนัก หลังสงครามเนื้อหาต่าง ๆ ที่ลึกลงกว้างขวางขึ้น มีเรื่องเกี่ยวกับค่าจ้าง การค้าต่างประเทศ อุตสาหกรรม การวางแผน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม บัญชีประชาชาติ ระเบียบวิธีการศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีบทความเกี่ยวกับประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจบ้าง แต่ไม่มีบทความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เศรษฐกิจเลย (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 53)

วารสารแต่ละเล่มจะมีบทวิจารณ์หนังสือ รายชื่อหนังสือใหม่และให้บรรณวิทิตน์ประกอบฉบับเดือน มีนาคมของทุกปี จะให้รายชื่อวิทยานิพนธ์ของสหราชอาณาจักร

ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของอังกฤษ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 54)

วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับ 2

วารสารที่จะนำมากล่าวในกลุ่มนี้ เป็นตัวอย่างวารสารของอเมริกา 4 รายการ คือ Quarterly Journal of Economics, Journal of Political Economy, Econometrica และ Review of Economics and Statistics และของอังกฤษ 3 รายการคือ Economica, Oxford Economic Papers และ Review of Economics Studies เป็นวารสารที่มีความสำคัญในอันดับรองลงมาจกวารสารกลุ่มแรก Quarterly Journal of Economics

เป็นวารสารเศรษฐศาสตร์รายไตรมาสที่เก่าแก่ที่สุดเล่มหนึ่งของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ออกปี ค.ศ. 1886 ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้านทางเศรษฐศาสตร์ ก่อนสงครามลงบทความเกี่ยว

กับเศรษฐศาสตร์แรงงาน แรงงานสัมพันธ์ การค้าระหว่างประเทศ และการเงินมาก และมีบาง
 บางบทความเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจ ในทศวรรษ
 1940-1950 มีบทความเกี่ยวกับองค์การสหภาพแรงงาน และการผูกขาดมาก หลังจากนั้น
 เนื้อหาจะเป็นไปทางภาวะเศรษฐกิจของประเทศรัสเซียและยุโรปตะวันออก ปัจจุบันมีเนื้อหา
 ส่วนใหญ่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การเงินธุรกิจและการลงทุน ภาษีและการเงิน-
 ระหว่างประเทศ มีบทความเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจไม่มาก

ผู้เขียนส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)

Quarterly Journal of Economics เป็นวารสารเศรษฐศาสตร์ภาษาอังกฤษ
 ของสถาบันทางวิชาการที่เก่าแก่ที่สุดและยังคงมีความสำคัญอยู่ในปัจจุบัน (Fletcher, in
 Fletcher, ed. 1971: 57)

Journal of Political Economy

เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ของสถาบันทางวิชาการในอเมริกาที่มีอายุเก่าแก่
 ที่สุดเล่มหนึ่ง จัดพิมพ์โดยโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยชิคาโก เมื่อปี ค.ศ. 1892 ออกปีละ 6 ฉบับ
 มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์แรงงาน
 การผูกขาดและเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การค้าระหว่างประเทศ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 ผู้เขียนมาจากสถาบันต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่เป็นนักเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยชิคาโก
 วารสารแต่ละฉบับจะครอบคลุมเรื่องราวต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ มีบางฉบับที่มีบทความ
 เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ทฤษฎีการเจริญเติบโต (Fletcher, in
 Fletcher, ed. 1971: 56)

Econometrica

เป็นวารสารราย 2 เดือน ของสมาคมเศรษฐมิติ ซึ่งเป็นสมาคมระหว่างประเทศ
 แต่ผู้เขียนส่วนใหญ่เป็นชาวอเมริกัน เริ่มออกปี ค.ศ. 1933 มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์-
 คณิตศาสตร์ เรื่องราวต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งเรื่องวงจรธุรกิจ การเจริญเติบโต
 พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีรายได้และการผลิต วิธีการ แบบจำลอง และเทคนิคต่าง ๆ
 บทความส่วนใหญ่มุ่งผลิตให้ผู้อ่านระดับปริญญาเอก ฉะนั้นมาตรฐานของผู้เขียนจึงอยู่ในระดับสูง
 (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 58)

Review of Economics and Statistics

เป็นวารสารรายไตรมาสเล่มหนึ่งของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เริ่มออกปี ค.ศ. 1919 หลังสงครามมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่อง ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถิติทางเศรษฐศาสตร์ ปัจจุบันเน้นเรื่องเศรษฐมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบวิธีการศึกษา นอกจากนี้ก็มีเศรษฐศาสตร์การเกษตร รายได้ การค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีการเงินและนโยบาย การผูกขาดและการจ้างงาน มีบทความเกี่ยวกับการคลัง การพัฒนาเศรษฐกิจ หรือประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจไม่มาก ส่วนเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยธุรกิจ ทางผู้จัดทำก็ได้ให้ความสำคัญ โดยเพิ่มจำนวนบทความที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

ผู้เขียนส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของอเมริกา มีบางท่านมาจากหน่วยราชการ และวงการอุตสาหกรรม วารสารนี้มีความแตกต่างที่น่าสนใจจากวารสารอื่น ๆ คือมีเรื่องเกี่ยวกับ Symposium ลงเป็นครั้งคราว เป็นบทความสั้น ๆ หลายเรื่องในหัวข้อเดียวกัน เช่น เศรษฐศาสตร์การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หรือนโยบายการเงิน เป็นต้น

Review of Economics and Statistics เป็นวารสารที่มีคุณภาพสูง และมีความมั่นคง ลงเรื่องราวทางเศรษฐศาสตร์ที่ทันสมัย และอยู่ในความสนใจของนักเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 57-58)

Economica

จัดพิมพ์โดยสถาบันเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งกรุงลอนดอน (London School of Economics and Political Science) เมื่อปี ค.ศ. 1921 เริ่มแรก ที่จัดทำมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องราวทางสังคมศาสตร์โดยทั่วไป จนถึงปี ค.ศ. 1934 จึงมีเนื้อหาครอบคลุมเฉพาะวิชาเศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สถิติ และปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของวารสารสะท้อนความสนใจและระเบียบวิธีการศึกษาของนักเศรษฐศาสตร์ที่ทำงานในสถาบันเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งกรุงลอนดอน ก่อนสงครามมีเนื้อหาเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไป ระบบการเงินระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ประยุกต์ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ และเศรษฐศาสตร์ในฐานะที่เป็นวิชา ๆ หนึ่ง หลังสงคราม

เนื้อหาได้มุ่งไปทางเศรษฐศาสตร์ประยุกต์บ้าง แต่บทความส่วนใหญ่ยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎี-เศรษฐศาสตร์ มีบทวิจารณ์หนังสือลงเป็นประจำในแต่ละฉบับ

Economica เป็นวารสารที่มีมาตรฐานสูง และมีความสำคัญมากเล่มหนึ่งของประเทศอังกฤษ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 55) ปัจจุบันออกปีละ 4 ฉบับ

Oxford Economic Papers

จัดพิมพ์โดยโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด เมื่อปี ค.ศ. 1937 ออกปีละ 3 ฉบับ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์น้อยมาก ส่วนใหญ่ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับทฤษฎี-เศรษฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ โดยเน้นเศรษฐศาสตร์ประยุกต์เป็นสำคัญ ปัจจุบันมีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและเศรษฐศาสตร์แรงงาน และนโยบายรายได้มาก และมีเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ และรัฐประศาสนศาสตร์เล็กน้อย

Oxford Economic Papers เป็นวารสารที่มีคุณภาพสูงเล่มหนึ่ง และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป บทความส่วนใหญ่ที่ตีพิมพ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อการวิจัยในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 55-56)

Review of Economic Studies

เป็นวารสารของ Longman Group แห่งสกอตแลนด์ เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1933 ปัจจุบันออกปีละ 5 ฉบับ แรกเริ่มมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไป ต่อมาได้เน้นทางด้านเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องเกี่ยวกับนโยบาย-การเงิน ภาษี เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การค้าระหว่างประเทศและวัฏจักรต่าง ๆ ผู้เขียนมาจากประเทศต่าง ๆ ในยุโรป สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อินเดีย และญี่ปุ่น เป็นวารสารทางด้านเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์ที่ดีเล่มหนึ่ง (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 58)

วารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับ 3

ประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาต่างมีสถาบันทางเศรษฐศาสตร์ที่แข็งแกร่งในมหา-

วิทยาลัยต่าง ๆ นอกเขตศูนย์กลางที่สำคัญของประเทศ สถาบันทางวิชาการเหล่านี้ได้จัดพิมพ์วารสารทางเศรษฐศาสตร์ขึ้น ซึ่งได้จัดอยู่ในกลุ่มที่ 3 นี้ เป็นวารสารที่สำคัญเช่นเดียวกับวารสาร 2 กลุ่มแรก แต่มีชื่อเสียงน้อยกว่า เป็นวารสารที่มีคุณค่าและบางเล่มมีบทความที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดทางเศรษฐกิจทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ตัวอย่างวารสารทางวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับ 3

Journal of Economic Studies

เป็นวารสารของภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสตราธไคลด์ (University of Strathclyde) แห่งสกอตแลนด์ เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1965 มีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นสื่อให้อาจารย์ใหม่ ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้เสนอความคิดเห็นและผลงานของตน มีคอลัมน์ที่สำคัญเกี่ยวกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ของภาควิชาเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 60-61)

Manchester School of Economic and Social Studies

เป็นวารสารของคณะเศรษฐศาสตร์และสังคม (Faculty of Economic and Social Studies) มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1930 ปัจจุบันออกปีละ 4 ฉบับ เป็นวารสารที่เก่าแก่ที่สุดในกลุ่มนี้ เนื้อหาของวารสารสะท้อนความสนใจในการวิจัยและการสอนของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ นอกจากนี้ยังเน้นเรื่องนโยบายเศรษฐกิจและการวางแผนในต้นทศวรรษ 1950 และเน้นเศรษฐศาสตร์การเกษตรและการพัฒนาเศรษฐกิจในปลายทศวรรษ 1950 ให้ความสนใจเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ในแง่ปฏิบัติ เศรษฐศาสตร์ประยุกต์ที่อาศัยการสังเกตการณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมในทุก ๆ เรื่อง เป็นวารสารของประเทศอังกฤษที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งในกลุ่มนี้ มีมาตรฐานสูงและคุณภาพดี (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 59)

Oxford Bulletin of Economics and Statistics

เป็นวารสารของสถาบันเศรษฐศาสตร์และสถิติของมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1939 ออกปีละ 4 ฉบับ เดิมใช้ชื่อว่า Bulletin of the Oxford University Institute of Economics and Statistics จนถึงปี ค.ศ. 1973 จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น

Oxford Bulletin of Economics and Statistics   แรกเริ่มที่จัดทำมีลักษณะ

เป็นอนุทินบันทึกเหตุการณ์ใหม่ ๆ ทางเศรษฐกิจ ต่อมาจึงได้มีบทความขึ้น และมีลักษณะเป็นรูปเล่มวารสารดังในปัจจุบันเมื่อปี ค.ศ. 1955/56 ในตอนแรกมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักรและประเทศอื่น ๆ โดยเน้นทางด้านสถิติ ต่อมาได้หันความสนใจมายังการพัฒนาเศรษฐกิจ และปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่กำลังพัฒนา (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 61)

Scottish Journal of Political Economy

เป็นวารสารของสมาคมเศรษฐศาสตร์สกอตแลนด์ (Scottish Economic Society) เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1954 ออกปีละ 3 ฉบับ จัดทำขึ้นเพื่อชาวสกอตแลนด์ และเกี่ยวข้องกับปัญหาของสกอตแลนด์ หรือการวิจัยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสกอตแลนด์ เช่น เรื่อง การเงินเพื่อการศึกษาและประวัติศาสตร์ธุรกิจ ประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจ และลักษณะการศึกษาเศรษฐกิจ การเสนอบทความอยู่ในระดับที่ประชาชนทั่วไปที่มีการศึกษา และสนใจในวิชานี้สามารถเข้าใจได้ จะลงบทความปีละประมาณ 20 เรื่อง เป็นวารสารระดับท้องถิ่นซึ่งเข้าใจปัญหาท้องถิ่นมากกว่าวารสารทางเศรษฐศาสตร์ทั่วไป (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 60)

Southern Economic Journal

เป็นวารสารของสมาคมเศรษฐศาสตร์ทางใต้ (Southern Economic Association) ประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1933 ออกปีละ 4 ฉบับ ในปี ค.ศ. 1936 วารสารได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียเหนือ และนับแต่นั้นมา จากการเป็นวารสารที่ครอบคลุมเนื้อหาในระดับเขตก็ขยายเนื้อหาครอบคลุมเรื่องราวในระดับชาติมากขึ้น รวมทั้งผู้เขียนก็เช่นกัน แต่ละปีจะลงบทความมากกว่า 30 เรื่อง เป็นบทความที่ได้มาตรฐาน (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 61)

Western Economic Journal

เป็นวารสารของสมาคมเศรษฐศาสตร์ทางตะวันตก (Western Economic Association) ซึ่งอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1962 ออกปีละ 4 ฉบับ

ครอบคลุมเนื้อหาทุกเรื่องทางเศรษฐศาสตร์ มีบทความทางสถิติและคณิตศาสตร์มาก นอกจากนี้ยังลงบทความของเอกสาร รายงานการประชุมประจำปีของสมาคมเศรษฐศาสตร์ทางตะวันตกด้วย (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 61)

Yale Economic Essays

เป็นวารสารของมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1961 ออกปีละ 2 ฉบับ ให้รายชื่อวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยเยล พร้อมเรื่องย่อ นอกเหนือจากบทความทางวิชาการที่เขียนโดยคณาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในแต่ละปีจะลงบทความขนาดยาวประมาณ 12 เรื่อง โดยเน้นเรื่องการเจริญเติบโตและการพัฒนาการ และเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 61-62) วารสารเล่มนี้ออกมาจนถึงปี ค.ศ. 1971 และได้หยุดพิมพ์ไป

Yorkshire Bulletin of Economic and Social Research

เป็นวารสารของภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยยอร์ก ประเทศอังกฤษ เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1948 ต่อมาภาควิชานี้ได้รวมกับภาควิชาเศรษฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยเซฟฟิลด์และมหาวิทยาลัยลีดส์ และได้ออกวารสารนี้ปีละ 2 ฉบับ โดยลงบทความปีละประมาณ 10-12 เรื่อง เป็นบทความที่มีมาตรฐานดี เน้นเรื่องราวทางด้านภูมิภาคมาก มีการศึกษาเรื่องราคาขนและอุตสาหกรรมผ้า เหมืองถ่านหิน และที่อยู่อาศัย ปัจจุบันลงเรื่องราวในระดับชาติมากกว่าในระดับท้องถิ่น มีบทความเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจต่างประเทศไม่มาก เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่น่าสนใจและมีประโยชน์เล่มหนึ่งในกลุ่มนี้ และมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาจากการเน้นประวัติศาสตร์เศรษฐกิจระดับชาติไปสู่ระดับท้องถิ่นซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในระดับท้องถิ่นนี้สามารถนำไปใช้ทั้งทางด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติกับระดับชาติได้ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 59-60)

วารสารทางวิชาการเล่มอื่น ๆ

วารสารของกลุ่มนี้ได้แก่วารสารของประเทศแคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
แอฟริกาใต้ และญี่ปุ่น

ตัวอย่างของวารสารทางวิชาการเล่มอื่น ๆ

Canadian Journal of Economics

เป็นวารสารรายไตรมาสของสมาคมเศรษฐศาสตร์แคนาดา (Canadian Economic Association) ซึ่งจัดพิมพ์โดยโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยโทรอนโต (Toronto University Press) เริ่มออกปี ค.ศ. 1935 โดยใช้ชื่อว่า Canadian Journal of Economics and Political Science ครอบคลุมเนื้อหาทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์และการเมือง ประมาณปี ค.ศ. 1968 จึงได้แยกออกเป็นวารสาร 2 รายการคือ Canadian Journal of Economics และ Canadian Journal of Political Science Canadian Journal of Economics ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ทั้งทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ โดยเน้นทางด้านเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและเศรษฐศาสตร์แรงงาน ประมาณครึ่งหนึ่งของบทความทางด้านเศรษฐศาสตร์ประยุกต์เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจในประเทศแคนาดา และได้มีการลงบทความเพิ่มเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 62)

Economic Record

เป็นวารสารรายไตรมาสของสมาคมเศรษฐศาสตร์ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Economic Society of Australia and New Zealand) เริ่มออกปี ค.ศ. 1924 ในประเทศที่กำลังพัฒนาใหม่ ๆ และอย่างรวดเร็ว เรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์-ประยุกต์จะได้รับการเน้นมากกว่าทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ระหว่างสงครามบทความส่วนใหญ่เป็นการศึกษาแง่มุมต่าง ๆ ของเศรษฐศาสตร์ออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอุตสาหกรรม การเกษตร การค้า และแรงงาน และมีบางบทความเกี่ยวกับประชากรและการศึกษาสถิติ หลังสงครามเนื้อหาของวารสารเกี่ยวกับประเทศออสเตรเลีย น้อยลง และมีบทความเกี่ยวกับทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษามากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีบทความที่เกี่ยวกับการสำรวจสถานการณ์เศรษฐกิจของออสเตรเลียปีละ 2 เรื่อง มีบทวิจารณ์หนังสือ เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างสงคราม ผู้เขียนทั้งหมดมาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 62-63)

International Economic Review

เป็นวารสารของมหาวิทยาลัยโอซากา (Osaka University) ประเทศญี่ปุ่น เป็นวารสารที่ดีและมีคุณค่าควรแก่การกล่าวถึงเล่มหนึ่ง เริ่มจัดพิมพ์ปี ค.ศ. 1960 ออกปีละ 3 ฉบับ มีจุดมุ่งหมายที่จะเสนอแนวความคิดของสถาบันเศรษฐศาสตร์ระดับชาติแห่งใหม่ให้แก่กัเศรษฐศาสตร์ของโลก และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ บทความในวารสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาปัญหา การวิเคราะห์ ผลการวิจัย แบบจำลอง และวิธีการต่าง ๆ ในแง่คณิตศาสตร์ เนื้อหาของวารสารไม่ได้เน้นเฉพาะวิชาการของประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น และการศึกษาในแง่คณิตศาสตร์ได้นำไปประยุกต์ใช้กับเรื่องการค้า ราคา รายได้ การลงทุน ทุนธุรกิจ และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หนึ่งในสามของผู้เขียนทั้งหมดเป็นชาวญี่ปุ่น ที่เหลือมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และต่อมาได้มีผู้เขียนจากสหราชอาณาจักรและประเทศอินเดียด้วย (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 63)

South African Journal of Economics

เป็นวารสารของสมาคมเศรษฐศาสตร์อาฟริกาใต้ (Economic Society of South Africa) บทความส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ มีเพียงไม่กี่บทความที่เป็นภาษาอาฟริกัน เนื้อหาของวารสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจของอาฟริกาใต้ (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 63)

วารสารของประเทศที่กำลังพัฒนา

ประเทศที่กำลังพัฒนาบางประเทศมีพื้นฐานของการศึกษาและแนวความคิดทางเศรษฐกิจต่าง ๆ กัน ซึ่งทำให้เกิดวารสารของสถาบันทางวิชาการต่าง ๆ ขึ้น ตัวอย่างของวารสารในประเทศที่กำลังพัฒนา

Indian Journal of Economics

เป็นวารสารรายไตรมาสของภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการพาณิชย์ มหาวิทยาลัยอัลลาฮาบัด (University of Allahabad) เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1916 เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ของอินเดียที่ออกมานานที่สุด และอาจจะเป็นวารสารที่ดีที่สุดในประเทศอินเดีย ผู้เขียนส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของอินเดีย เนื้อหาของวารสารเกี่ยวข้องกับปัญหาและ

ทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ แรงงาน การจัดสรรทรัพยากร การเงิน อุตสาหกรรม และบทบาทของการเกษตร มีบทความเป็นจำนวนมากที่เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของอินเดีย

Pakistan Development Review

เป็นวารสารรายไตรมาสของสถาบันเศรษฐศาสตร์การพัฒนากีสถาน (Pakistan Institute of Development Economics) เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1961 ในแต่ละปีจะลงบทความขนาดยาวประมาณ 30 เรื่อง และขนาดสั้นประมาณ 40 เรื่อง มีบทความหลายเรื่องที่เขียนโดยนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากประเทศทางตะวันตกและประเทศอื่น ๆ เนื้อหาของวารสารเน้นเศรษฐศาสตร์การพัฒนาทั้งในด้านทฤษฎีและเชิงบรรยาย

Social and Economic Studies

เป็นวารสารของมหาวิทยาลัยอินดีสตะวันตก (University of the West Indies) เนื้อหาของวารสารกล่าวถึงปัญหาของแคริบเบียนน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจรวมทั้งสังคม ประชากร การบริหาร และการปกครอง (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 64)

วารสารของประเทศทางยุโรป

วารสารทางยุโรปในที่นี้ไม่รวมวารสารของสหราชอาณาจักรไว้ด้วย ตัวอย่างของวารสารทางยุโรปต่อไปนี้ จะขอกล่าวสรุปรวมอย่างสั้น ๆ

Revista de Economia Politica ของสถาบันการศึกษาการเมือง (Institut de Estudios Politicos) กรุงมาดริด เนื้อหาส่วนใหญ่กล่าวถึงปัญหาเศรษฐกิจของประเทศสเปน Revue d' Economie Politique เป็นวารสารของประเทศฝรั่งเศส เนื้อหาครอบคลุมเรื่องราวทุกด้านทางเศรษฐศาสตร์และสาขาอื่นทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง Revista di Politica Economica เป็นวารสารเศรษฐศาสตร์ทั่วไปของประเทศอิตาลี ครอบคลุมเรื่องราวทุกด้านทางเศรษฐศาสตร์ Revista di Politica Economica: Selected Papers ออกเป็นรายปี ลงบทความแปลจากภาษาอิตาลีเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะต้องเป็นบทความที่สำคัญมากที่ออกมาในแต่ละปี Swedish Journal of Economics ชื่อเดิมคือ Ekonomisk Tidskrift ตีพิมพ์บทความเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด จัดทำขึ้นเพื่อ

สถาบันทางเศรษฐศาสตร์ของสแกนดิเนเวีย บทความที่ตีพิมพ์ประมาณ 15-20 เรื่อง ในแต่ละปี เน้นทางด้านเศรษฐมิติ และเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์ Zeitschrift für Nationalökonomie เป็นวารสารระหว่างประเทศ ประมาณครึ่งหนึ่งของบทความทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นทางด้านเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์ Weltwirtschaftliches Archiv เป็นวารสารทางเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเคียล (University of Kiel) ประเทศเยอรมนี เป็นวารสารที่มีคุณค่าฉบับหนึ่งของยุโรป (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 64-65)

วารสารที่ไม่ใช่วิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยตรง

วารสารส่วนใหญ่มักสะท้อนภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ปัญหา และนโยบายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่นักเศรษฐศาสตร์สนใจ มีวารสารหลายรายการซึ่งเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป

ตัวอย่างของวารสารที่ไม่ใช่วิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยตรง ขอกล่าวสรุปรวมอย่างสั้น ๆ ดังนี้

National Institute Economic Review เป็นวารสารรายไตรมาสของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (National Institute for Economic and Social Research) สหราชอาณาจักร เริ่มออกเมื่อปี ค.ศ. 1959 แต่ละปีจะมีบทวิจารณ์เศรษฐกิจของสหราชอาณาจักร โดยละเอียดและมีมาตรฐานสูง บทความที่เกี่ยวข้องประเทศอื่นมีน้อย ยกเว้นประเทศที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักร บทความต่าง ๆ ที่ลงในวารสารตลอดทั้งปีจะเกี่ยวกับแง่มุมเฉพาะต่าง ๆ ของเศรษฐกิจสหราชอาณาจักร เช่น ภาษี ความช่วยเหลือ สินค้าเข้าและสินค้าออก การจัดหาแรงงาน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัย เป็นวารสารที่สำคัญทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากบทความและการคาดคะเนเหตุการณ์ที่มีคุณภาพของวารสาร The Economist เป็นวารสารวิจารณ์เหตุการณ์ปัจจุบันรายสัปดาห์ของอังกฤษที่ออกมาเป็นเวลานานมากเล่มหนึ่ง นอกจากจะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวทางเศรษฐกิจแล้วยังมีเรื่องเกี่ยวกับการเมืองด้วย รายงานและบทวิจารณ์ของวารสารมีคุณภาพสูง ไม่มีอคติต่อการเมือง หน่วยงานวางแผนเศรษฐกิจและการเมือง (Political and Economic Planning) ซึ่งตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษได้ออกวารสารชื่อ Planning และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น Broadsheet

มีกำหนดออกไม่แน่นอน บทความภายในเล่มเขียนโดยนักหนังสือพิมพ์ นักวิจารณ์ และนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ไม่มีอคติต่อการเมือง เป็นวารสารที่มีคุณภาพสูง Business Week เป็นวารสารรายสัปดาห์ เนื้อหาเน้นเรื่องธุรกิจ มีคอลัมน์เกี่ยวกับสถิติสั้น ๆ และบทวิจารณ์กิจการในประเทศและต่างประเทศ เรื่องราวที่ตีพิมพ์ไม่มีอคติต่อการเมือง วารสารอีกรายการหนึ่งที่มีเนื้อหาในทำนองเดียวกันคือ Dun's Review Harvard Business Review เป็นวารสารที่มีเนื้อหาทางด้านธุรกิจเช่นกัน เป็นวารสารราย 2 เดือนของภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) มีจุดมุ่งหมายในการจัดทำเพื่อนักบริหารธุรกิจระดับสูง เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วยบทความทางวิชาชีพและวิชาการที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยธุรกิจเป็นส่วนใหญ่

ธนาคารต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษก็มีการจัดทำวารสารออกมาด้วยเช่นกัน ออกปีละ 3-4 ฉบับ ลงบทความเกี่ยวกับปัญหาและนโยบายเศรษฐกิจ มุ่งให้คนทั่วไปที่สนใจอ่าน บทความส่วนใหญ่เขียนโดยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างวารสารที่น่าสนใจและมีคุณค่าของธนาคารต่าง ๆ ได้แก่ District Bank Review, Wesminster Bank Review (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น National Wesminster Bank Quarterly Review) Lloyds Bank Review, Three Bank Review และ Middle Bank Review ในประเทศสหรัฐอเมริกา สาขาต่าง ๆ ของธนาคารกลาง ได้จัดพิมพ์วารสารรายเดือนแจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งต่างจากธนาคารในประเทศอังกฤษที่ไม่ใครจะจัดทำวารสารออกมาแจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าเช่นนี้ บทความในวารสารของสาขาต่าง ๆ ของธนาคารกลางมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาวะธุรกิจ และภาวะเศรษฐกิจในระดับเขตและระดับชาติ รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับการเงินและการคลัง ตัวอย่างวารสารของธนาคารดังกล่าวที่ได้รับการใช้อย่างกว้างขวางคือ New England Economic Review และ Federal Reserve Bank of New York, Monthly Review (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 65-66).

วารสารแปล

นอกจากวารสารทั้ง 7 กลุ่มดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีวารสารที่น่าสนใจอีกประเภทหนึ่ง เป็นวารสารที่ตีพิมพ์บทความที่สำคัญ ซึ่งต้นฉบับเขียนเป็นภาษาที่ไม่ใครรู้จักกันเป็นที่แพร่หลายมาเป็นภาษาอังกฤษ ตัวอย่างของวารสารประเภทนี้ได้แก่ International Economic

Papers ตีพิมพ์บทความที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดพิมพ์ครั้งแรกเป็นภาษาสกอตติชในเวีย
ฮอลันดา อิตาลี และภาษายุโรปอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ซึ่งกองบรรณาธิการของวารสาร
เห็นว่าควรจะได้รับการเผยแพร่ให้กว้างขวางขึ้น Probelms of Economics เป็น
วารสารอีกเล่มหนึ่งที่ลงบทความแปล ประกอบด้วยบทความภาษาอังกฤษที่แปลมาจากบทความใน
วารสารภาษารัสเซีย และยุโรปตะวันออกที่มีความสำคัญกว้างขวางกว่าการศึกษาเศรษฐกิจ
คอมมิวนิสต์ธรรมดา (Fletcher, in Fletcher, ed. 1971: 66)

วารสารทางเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย

วารสารฉบับแรกของประเทศไทย เริ่มมีขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว คือ บางกอก ริกอร์คเดอร์ (Bangkok Recorder) ซึ่งจัดทำโดยนายแพทย์
แดน บีช บรัดเลย์ (Dr. Dan Beach Bradley) หมอสอนศาสนาชาวอเมริกัน ซึ่ง
เป็นทั้งเจ้าของ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา เริ่มออกเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2387
เป็นวารสารราย 15 วัน หรือรายปักษ์ (เสลา เลขะรุจิ 2510: 8) และหลังจากนั้นต่อมา
อีก 67 ปี คือปี พ.ศ. 2454 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
จึงได้มีวรรณกรรมทางเศรษฐศาสตร์เล่มแรกขึ้นในประเทศไทย ชื่อ ทรัพย์ศาสตร์ เป็นหนังสือ
ตำราที่เรียบเรียงขึ้นโดยพระสุริยานุวัตร (เกิด บุญนาค) อดีตเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหา
สมบัติในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สำหรับวรรณกรรมประเภทวารสาร
ทางเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยนั้นยังไม่อาจกล่าวได้ว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไร และ
วารสารทางเศรษฐศาสตร์เล่มแรกคือวารสารชื่อใด ทั้งนี้อาจเนื่องจากรวรรณกรรมทางด้าน
เศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมวารสารยังไม่เป็นที่แพร่หลายดังเช่นสาขาวิชา
อื่น ๆ ฉะนั้นในที่นี้จะขอกกล่าวเฉพาะวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญ ๆ ของไทย

ตัวอย่างวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญของประเทศไทยที่ยังคงออกอยู่ในปัจจุบัน

ชาวเศรษฐกิจการเกษตร

เป็นวารสารรายเดือนของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2499 เสนอเรื่องราวและบทความทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร

ข่าวสารการพาณิชย์

เป็นวารสารรายเดือนของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2477 มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอข่าวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศ และต่างประเทศ แนะนำความรู้ที่จะเป็นประโยชน์แก่การประกอบธุรกิจการค้า เป็นสื่อกลางในการให้ข่าวสารและข้อคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับเอกชน ตลอดจนจัดพิมพ์จดหมายเหตุ แสดงรายการเครื่องหมายการค้า

ธุรกิจการค้า

เป็นวารสารรายเดือนของหอการค้า เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2523 ก่อนหน้านี้เคยจัดพิมพ์ออกมามีครั้งหนึ่งแล้วได้หยุดไป เสนอข่าวและบทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการค้า

รายงานเศรษฐกิจรายเดือน

เป็นวารสารรายเดือนของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2504 ตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงินและการธนาคาร รายงานภาวะเศรษฐกิจ และการเงินของแต่ละเดือน ตลอดจนกฎหมาย และระเบียบการที่เกี่ยวข้อง ท้ายเล่มเป็นตาราง สถิติภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการเงิน การธนาคาร และการค้า

แรงงานสัมพันธ์

เป็นวารสารราย 2 เดือนของกองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2502 มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับแรงงาน เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม โดยเน้นทางด้านแรงงานเป็นสำคัญให้กับ นายจ้าง ลูกจ้าง นักวิชาการ และประชาชนผู้สนใจ อีกทั้งเพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ภาพและความเข้าใจ อันดีระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง ประชาชน และรัฐบาล บทความภายในเล่มเขียนโดยผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่สนใจโดยเฉพาะทั้งในแวดวงของกรมแรงงานและหน่วยงานอื่น ๆ

วารสาร ชกส.

เป็นวารสารราย 6 เดือนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2515 โดยมีกำหนดออกไม่แน่นอน ในปี พ.ศ. 2521 จึงได้มีกำหนดออกที่แน่นอนเป็นราย 6 เดือน เสนอบทความทางวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร การสังคม และเรื่องอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

วารสารธนาคาร

เป็นวารสารรายเดือนของสมาคมธนาคารไทย เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2510 เดิมกำหนดออกปีละ 4 ฉบับ ในเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและกิจการของสมาคม ส่งเสริมเผยแพร่วิชาการทั้งหลายอันเกี่ยวกับการธนาคาร ธุรกิจ การเงิน การคลัง ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ รายงานความเคลื่อนไหวในวงการธนาคาร การค้าทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเป็นสื่อกลางของบรรดาธนาคารทั้งหลาย

วารสารเศรษฐกิจ

เป็นวารสารรายเดือนของฝ่ายวิจัยและวางแผน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2512 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่กิจการของธนาคาร และเสนอบทความต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน สินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการครองชีพ การค้าภายในและภายนอกประเทศ อุตสาหกรรม และการเกษตร มีบทสรุปความเคลื่อนไหวที่สำคัญทางเศรษฐกิจและการเงินในรอบเดือนที่ผ่านมา ตีพิมพ์กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง หายเล่มเป็นสถิติต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ การเงิน และการค้าโดยละเอียด

วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์

เป็นวารสารรายเดือนของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ เริ่มจัดพิมพ์ปี พ.ศ. 2514 มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการศึกษาวิจัย เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการค้า เสนอความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสินค้าต่าง ๆ และภาวะเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ เสนอความรู้ ความคิดเห็น ข่าวก และสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการค้า เสนอผลการประชุมในประเทศและการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการค้าที่น่าสนใจ และเพื่อประโยชน์แก่นักธุรกิจ นักวิชาการ ข้าราชการ นิสิต นักศึกษาและประชาชนผู้สนใจในเรื่องเศรษฐกิจและการค้า บทความ

ภายในเล่มมีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการพาณิชย์ ที่พิมพ์กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้า มีปฏิทินเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญ ๆ และน่าสนใจในช่วงเวลาที่ผ่านมามาก

วารสารเศรษฐกิจและสังคม

เป็นวารสารราย 2 เดือน ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2507 เดิมชื่อวารสารเศรษฐกิจ เปลี่ยนเป็นชื่อปัจจุบันตั้งแต่วันที่ 80 ปี พ.ศ. 2515 มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม เป็นแหล่งแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เสนอข่าวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเสนอเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เช่น การเกษตร ที่ดิน การชลประทาน สหกรณ์ งบประมาณ และการพัฒนาประเทศ เป็นต้น แต่ละฉบับจะกำหนดหัวข้อเฉพาะขึ้น และบทความต่าง ๆ ภายในเล่มก็จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวทั้งหมด มีบทสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เหมาะสำหรับประชาชนทั่วไปที่สนใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

วารสารเศรษฐศาสตร์

เป็นวารสารราย 4 เดือน ของสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2508 ในระยะแรกมีกำหนดออกไม่แน่นอน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางเผยแพร่ผลงานของนักเศรษฐศาสตร์ไทยจากทุกสถาบันและหน่วยงานทั้งในและนอกประเทศ เป็นสื่อกลางสำหรับแสดงความคิดเห็น สนับสนุน ความคิดโต้แย้ง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับแนวความคิดที่ปรากฏในข้อเขียนต่าง ๆ ภายในกรอบของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ เป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และเป็นสื่อกลางประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางวิชาการที่นักเศรษฐศาสตร์ไทยทั้งที่อยู่ในและนอกประเทศกำลังทำอยู่ บทความแต่ละเรื่องเขียนโดยคณาจารย์และผู้ทรงความรู้ตลอดจนนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ นอกจากบทความทางวิชาการแล้วก็มีบทความปริทัศน์ บทวิจารณ์หนังสือ และรายงานความเคลื่อนไหวทางด้านวิชาการเศรษฐศาสตร์

วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

เป็นวารสารรายไตรมาส ของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2512 ระยะแรกกำหนดออกไม่สม่ำเสมอ จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่บทความทางวิชาการ และผลงานวิจัยตามหลักสูตรของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกันในสาขาวิชาการต่าง ๆ ระหว่างอาจารย์ นิสิตเก่า และนิสิตปัจจุบัน ตลอดจนประชาชนที่สนใจในการศึกษาทั่วไป เป็นการประชาสัมพันธ์ และเสนอข่าวความเคลื่อนไหวของคณะฯ และของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เนื้อหาภายในเล่มมีบทความทางวิชาการ รายงานวิจัย สรุปผลงานวิจัย บันทึกแปลและวิจารณ์หนังสือ และบทความทางสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ผู้เขียนส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ของคณะฯ และผู้ทรงความรู้จากสถาบันต่าง ๆ

เศรษฐศาสตร์ปริทัศน์

เป็นวารสารราย 6 เดือน ของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2514 และได้หยุดพิมพ์ไปเมื่อปี พ.ศ. 2517 จนถึงปี พ.ศ. 2521 จึงได้เริ่มจัดพิมพ์ใหม่เป็นปีแรกของช่วงนี้ มีจุดประสงค์ในการจัดทำเพื่อเผยแพร่บทความทางวิชาการ ส่งเสริมการศึกษา การค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทฤษฎีและประยุกต์ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ และสังคมศาสตร์สาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ แต่ละบทความเขียนโดยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ กำหนดออกทุกเดือนมิถุนายน และธันวาคม

วารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่จัดทำในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นภาษาไทย แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างของวารสารทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญของประเทศไทยที่มีการจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ

Bangkok Bank Monthly Review

เป็นวารสารรายเดือนของธนาคารกรุงเทพ จำกัด เริ่มจัดพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1960

มีเนื้อหาและวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับวารสารเศรษฐกิจ ของธนาคารฯ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเผยแพร่กิจการของธนาคาร และเสนอบทความทางวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการธนาคาร โดยแจกเป็นอินทนิทานการแก่ผู้สนใจ และลูกค้าของธนาคาร เหมาะสำหรับผู้ต้องการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการธนาคาร

Bank of Thailand Quarterly Bulletin

เป็นวารสารรายไตรมาส ของธนาคารแห่งประเทศไทย เริ่มจัดพิมพ์เป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1961 โดยใช้ชื่อว่า Bank of Thailand Monthly Report จนถึงปี ค.ศ. 1971 จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น Bank of Thailand Monthly Bulletin ในปี ค.ศ. 1979 ได้จัดทำแยกเป็น 2 เล่ม โดยใช้ชื่อว่า Bank of Thailand Monthly Report และ Bank of Thailand Statistical Bulletin เล่มแรกจะลงเฉพาะบทความ และเล่มหลังเป็นตารางสถิติต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1981 จึงได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งหนึ่งมาเป็น Bank of Thailand Quarterly Bulletin และเปลี่ยนแปลงกำหนดออกจากรายเดือนเป็นราย 3 เดือน เนื้อหาภายในเล่มเป็นบทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร รายงานภาวะเศรษฐกิจและการเงินของแต่ละเดือน กฎหมายและระเบียบการ หายเล่มเป็นตารางสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร และการค้าต่าง ๆ มีเนื้อหาเช่นเดียวกับรายงานเศรษฐกิจรายเดือน ของธนาคารแห่งประเทศไทยทุกประการ เพียงแต่จัดพิมพ์เป็นภาษาที่ต่างกัน เป็นวารสารที่คณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ใช้กันมาก

Foreign Trade Statistics of Thailand

เป็นวารสารรายเดือนของกรมศุลกากร กระทรวงการต่างประเทศ แรกเริ่มที่จัดพิมพ์ใช้ชื่อว่า Monthly Reports of Imports and Exports of Thailand เป็นสถิติเกี่ยวกับสินค้าเข้าและสินค้าออกของประเทศไทยตลอดทั้งเล่ม จำแนกออกเป็นสินค้าชนิดต่าง ๆ โดยจัดลำดับตามรหัสของสินค้า พร้อมระบุปริมาณและมูลค่าของสินค้าเข้าและสินค้าออกแต่ละชนิด ระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ในแต่ละเดือนให้ตัวเลขต่าง ๆ ที่ละเอียดมาก จัดทำโดยใช้คอมพิวเตอร์ ฉบับเดือนธันวาคมของแต่ละปีจะให้ข้อมูลรวมของเดือนมกราคมถึงธันวาคมด้วย เพื่อความสะดวกในการใช้ยอดรวมของทั้งปี เป็นวารสารที่

นักเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่กำลังวิจัยใช้กันมากอีกเล่มหนึ่ง และมักจะใช้ต่อเนื่องกันไปหลาย ๆ เล่ม หลาย ๆ ปี เพื่อศึกษาความต่อเนื่องหรือวิวัฒนาการของสินค้านั้น โดยการศึกษาคือชุดของเวลา (Time-Series)

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย